Vocea Mirelui

de ***J. Leland Earls***

Versiunea completă (nedatat)

- studiu aprofundat al pregătirii pentru traducere în lumina motivului logodnei / căsătoriei / văduviei

https://www.firstloveministry.com/Earls/wlfot_2/vob/vob-entire.htm

CUPRINS

Introducere

- evidenţiază problema disponibilităţii pentru traducere

PARTEA I

PARTEA A II-A

PARTEA A III-A

PARTEA A IV-A

CUVINTE DE VIAȚĂ PENTRU TIMPUL NOSTRU - Broșura nr. 2

TITLU: „VOCEA MIRELUI”

NOTĂ: „*Să ne bucurăm, să ne veselim şi să-I dăm slavă, căci a venit nunta Mielului şi nevasta Lui S-A PREGĂTIT*.” (***Apocalipsa 19:7***). Hristos se va întoarce pentru un popor PREGĂTIT care s-a PREGĂTIT. Aceasta necesită mult mai mult decât simpla mărturisire a fi creştin sau chiar ştirea că cineva este mântuit. Această broşură vă va ajuta să înţelegeţi exact ***ce cere*** Domnul de la cei care aspiră să fie CHEMAŢI în prezenţa Lui pentru a împărtăşi părtăşia şi gloria Lui intimă în propria Împărăţie. „*Cei ce erau PREGĂTIŢI au intrat cu El* (Hristos, Mirele) *la nuntă; şi uşa a fost ÎNCUIATĂ*” (***Matei 25:10***). *Dacă doriţi să înţelegeţi întrebările legate de NIREŢĂ, FIULIE etc., atunci citiţi cu atenţie conţinutul acestei broşuri. Nu citiţi întâmplător sau în grabă, ci încet, cu atenţie şi cu rugăciune şi ÎMPREUNĂ CU BIBLIA TA, căutând referinţele scripturale pe măsură ce citiţi*.

INTRODUCERE

Toate semnele indică faptul că se apropie timpul celui mai mare STRIGĂT de când Isus a rostit cuvintele triumfătoare de pe cruce: „*S-a sfârşit*” (***Ioan 19:30***). Mă refer la ***Matei 25:6***, unde citim: „*Şi la miezul nopţii s-a auzit un STRIGĂT*: *Iată, vine mirele; ieşiţi-I în întâmpinare*.” Acest STRIGĂT va fi probabil făcut de cei doi martori când vor apărea brusc în Ierusalim pentru a proclama revenirea iminentă a Domnului. Cu toate acestea, există şi un sens în care acest STRIGĂT se rosteşte ACUM, prin mesageri pe care Domnul i-a ales.

Este semnificativ de observat că scripturile Îl arată pe Hristos întorcându-se pe acest pământ ***mai întâi ca MIRE***. (Mai târziu, ca „*Împărat al împăraţilor şi Domn al domnilor*” - ***Apocalipsa 19:16***). Ar trebui să fie destul de evident că un Mire va veni pentru Mireasa Sa, care intră în căsătorie cu El (***Matei 25:10***). Unii învaţă că trebuie să existe o „*companie de mire*” care, împreună cu Hristos, trebuie să se „*căsătorească*” cu „*compania de mirese*.” Personal, nu reuşesc

© Biblioteca Spirituală

să găsesc nicio susţinere scripturală pentru o astfel de învăţătură. Cu toate acestea, cu siguranţă nu voi argumenta cu cei care au opinii diferite şi refuz să fac din astfel de diferenţe o piedică în calea unităţii şi părtăşiei în Hristos. Toate scripturile care îl menţionează pe Mire par să rezerve această poziţie unică şi exaltată numai lui Hristos.

[Notă a editorului: dovezile pentru conceptul de „companie de mire" sunt probabil extrase din ***Isaia 62:5****, „aşa se vor căsători fiii tăi cu tine".] Însă, în context cosmic, aceasta nu se referă la o „companie de Mire", ci* ***la unirea finală*** *a fiilor marginalizaţi din punct de vedere istoric ai profeţilor şi apostolilor adevăraţi cu restul trupului lui Hristos.]*

Dar cât de mare este privilegiul care îi aşteaptă pe acei fii şi fiice „*biruitoare*" ale lui Dumnezeu care vor alcătui ceata Miresei; şi chiar şi acum toată creaţia aşteaptă cu nerăbdare ziua DEZVELIRII (sau manifestării - ***Romani 8:19***) lor. Observaţi că ***Rebeca*** (*un tip al Miresei lui Hristos*) *a fost acoperită cu văl până când a fost dusă de Isaac în cortul mamei sale, dar după ce a devenit soţia lui, a fost dezvelită* (***Geneza 24:65-67***). La fel va veni şi ziua dezvelirii Miresei după ce ea şi-a îmbrăcat „*veşmintele de nuntă*" (*trupuri glorificate asemenea trupului glorios al lui Hristos* - ***Filipeni 3:21***) şi a fost primită de Mirele ei în bucurie cerească; căci ea va avea o slujire de îndeplinit pe pământ în timpul necazului cel mare care vine. Observaţi ***Apocalipsa 12:12-17***, unde Satana este descris ca trimiţând un „potop" de defăimare şi persecuţie împotriva „*femeii*" (*bisericii*), dar „*pământul şi-a deschis gura şi a înghiţit potopul*." „*Pământul*" indică aici apariţia (*sau manifestarea*) sfinţilor din Compania Miresei în trupurile lor pământeşti glorificate (*carne şi oase* - vezi ***Luca 24:39***), pentru a-şi deschide gurile şi a rosti cuvinte de ajutor şi eliberare care vor anula propaganda insuflătoare de frică, ameninţările şi persecuţia „*revărsată*" asupra creştinilor în acea zi. Ei vor putea să li se arate sfinţilor individuali sau grupurilor adunate laolaltă, aşa cum Isus li s-a arătat ucenicilor care se închiseseră înăuntru cu uşile încuiate „*de frica iudeilor*" (vezi ***Ioan 20:19,26***). Isus le-a risipit temerile şi le-a dat o nouă speranţă şi curaj.

Majoritatea creştinilor din bisericile fundamentaliste cred că toţi cei născuţi din nou vor fi în aşa-numita „*răpire*" când Hristos va veni pentru biserica Sa. Cu greu s-ar putea întreţine o amăgire mai mare. Împărăţia lui Hristos va fi o împărăţie conducătoare (***Apocalipsa 5:10, 20:6***). Chiar şi în împărăţiile (*sau naţiunile*) oamenilor, gândiţi-vă la haosul care ar rezulta dacă pruncii şi copiii imaturi şi neprobaţi ar fi puşi în poziţii de responsabilitate pentru a conduce „*afacerile statului*". Oroare! Dacă omul nu ar face un astfel de lucru nechibzuit, ce-i face pe oameni să creadă că Dumnezeu ar face-o? Chiar şi parabolele lui Isus despre „*talanţi*" şi „*mine*" arată că cei care vor fi primiţi în Împărăţia Sa cerească vor primi posturi de conducere: „*Bine, rob bun şi credincios; ai fost credincios în puţine lucruri, te voi pune peste multe lucruri*" (***Matei 25:21***)... „*Ei bine*, [ ] *rob bun, pentru că ai fost credincios în puţine lucruri, ai* [ ] *stăpânire peste zece cetăţi*" (***Luca 19:17***). Majoritatea creştinilor din lume sunt încă prunci şi copii, luând în considerare progresul şi creşterea spirituală. Mulţi au început să intre în etapa „*adolescentei*", ceea ce este bun şi necesar, dar aceasta este o „*perioadă problematică*" în creşterea spirituală, aşa cum este şi în cea naturală. Principala dificultate pare a fi *mândria spirituală* (vezi ***1 Corinteni 8:1-2***), care se poate manifesta în multe feluri.

Detalierea este dincolo de scopul acestei scurte introduceri, dar putem vedea un tip de mândrie spirituală şi consecinţele acesteia în povestea lui Noe după potop. Noe a plantat o vie (*un simbol al Împărăţiei*); *dar când a băut din roadele ei, i s-a urcat la cap, expunându-i goliciunea şi aducând un blestem pentru unii* (vezi ***Gen. 9:20-25***). Cât de des este adevărat acest lucru atunci când creştinii încep să crească şi să se împărtăşească din roadele şi binecuvântările mai mari ale Împărăţiei? Se „*ameţesc*" din cauza „*vinului*", iar rezultatul este adesea haos. Şi cât de greu este să-i înveţi şi să-i corectezi pe cei care sunt încântaţi de „*aventura*" mândriei adolescentine. Dar, slavă Domnului, există creştini care au început să intre într-o oarecare *măsură de maturitate*: care devin „*stâlpi*" în templul (biserica) lui Dumnezeu prin biruinţă (***Apocalipsa 3:12***). Numai astfel de „*biruitori*" vor sta cu Hristos pe tronul Său şi vor primi putere peste naţiuni (***Apocalipsa 2:26-27, 3:21, 12:5***).

Cei care vor domni şi vor domni împreună cu Hristos vor fi regi şi preoţi (***Apocalipsa 5:10***) şi comoştenitori cu Hristos (***Romani 8:17***). În vremurile Vechiului Testament, regii şi preoţii

© Biblioteca Spirituală

trebuiau unşi pentru slujbele lor cu untdelemnul sfânt de ungere, care era turnat pe capetele lor pentru a-i sfinţi (separa) *Domnului* (***Exod 29:7***; ***Levitic 8:12***; ***I Samuel 10:1; 16:13***). Acesta este un tip al botezului cu Duhul Sfânt, care este descris în cartea *Faptele Apostolilor* ca fiind *„turnat peste”*, *„venind peste ”* sau *„căzând peste ”* cei care au primit (F***aptele Apostolilor 1:8, 2:17-18, 8:15-17, 10:44-45, 11:15, 19:6***). Vezi şi ***Psalmul 133***. Domnul a clarificat însă în tipurile din Vechiul Testament că El cere o dovadă (*prin testare*) care să aibă ca rezultat *ascultare* şi *credincioşie* (***1 Samuel 2:27-35***, ***13:13-14***, ***15:22-23***, ***Faptele Apostolilor 13:21-22***), altfel cei *„unşi”* ar putea *„pierde”* chemarea lor înaltă. În ***Apocalipsa 17:13***, cei care sunt cu *„Mielul”* sunt *„chemaţi, aleşi şi credincioşi.”* De aceea Petru spune că trebuie *„să ne străduim să ne întărim chemarea şi alegerea”* (***2 Petru 1:10***). Mântuirea este un dar gratuit (**Romani 6:23**), care este diferit de ***premiul chemării*** înalte a lui Dumnezeu (***Filipeni 3:14***); şi pentru acel „premiu” trebuie să *„aleargă”* (vezi ***1 Corinteni 9:24-27***, ***Evrei 12:1***), pentru a fi ***„încoronat”*** cu succes. Suntem chemaţi *„la Împărăţia şi slava Lui”* (***1 Tesaloniceni 2:12***) şi *„la dobândirea slavei Domnului nostru Isus Hristos”* (***2 Tesaloniceni 2:14***), pentru ca trupurile noastre să ne poată schimba în asemănarea *„trupului Său glorios”*, căci prin intermediul unor sfinţi glorificaţi care domnesc împreună cu Hristos, El va putea *„să-Şi supună toate lucrurile”* (***Filipeni3:21***). *„Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi”* (***Matei 22:14***). Cu adevărat, este o chemare *„înaltă”*, *„sfântă”* şi *„cerească”* (vezi ***Filipeni 3:14***, ***2 Timotei 1:9***, ***Evrei 3:1***) să fii în Trupul şi Împărăţia conducătoare a lui Hristos.

De asemenea, în timpurile biblice, un fiu devenea *„moştenitor împreună”* în moştenirea tatălui său numai după ce fusese educat, disciplinat şi ajunsese la o maturitate suficientă pentru a fi *„pus ca fiu”* în mod oficial. Aceasta *„pus ca fiu”* este traducerea corectă a cuvântului grecesc * *huiothhesia** , care apare în ***Efeseni 1:5***, ***Romani 8:15,23*** şi ***Galateni 4:5*** şi este tradusă în mod greşit prin *„adopţie”* în versiunea King James; deoarece nu are nicio legătură cu adopţia aşa cum folosim noi acest termen. Are de-a face cu cei care sunt deja copii *„născuţi din nou”* în familia lui Dumnezeu, dar care ajung la acel loc de *„biruire”* şi maturitate spirituală unde sunt pregătiţi pentru a fi *„pus ca fii”* ca moştenitori împreună cu Hristos. Pavel spune că noi *„aşteptăm înfierea [adică] răscumpărarea trupului nostru”* (***Romani 8:23***). Astfel, ***„fierea deplină”*** va veni numai atunci când trupurile noastre vor fi glorificate şi asemănătoare *cu* trupul glorios al lui Hristos (***Filipeni 3:21***). *Vom fi împreună moştenitori cu Hristos, DACĂ suferim cu adevărat* ***împreună cu El****, ca să fim glorificaţi împreună* (***Romani 8:17***)... *DACĂ suferim (****pentru El****), vom şi împărăţi împreună cu El”* (***2 Timotei 2:12***). În prezent avem *„Duhul înfierii* (*înlăuntrul nostru*), prin care strigăm: *„Ava!”*, *„Tată!”* (***Romani 8:15***, ***Galateni 4:6***). Aceste *„pârgi ale Duhului”* sunt *„pecetea”* şi *„arvuna”* moştenirii noastre *„până la răscumpărarea moştenirii cumpărate”* (***Efeseni 1:13-14, 2 Corinteni 1:21-22, Romani 8:23***).

Toţi copiii lui Dumnezeu, cu adevărat născuţi din nou, sunt predestinaţi *la* „adopţie” sau *„aşezare ca fii”*: să fie transformaţi după chipul lui Isus Hristos (***Efeseni 1:5, Romani 8:29***). *Dar nu toţi vor fi pregătiţi în acelaşi timp.* Permiteţi-mi să dau o ilustrare. Să presupunem că un om foarte bogat, cu afaceri vaste, are o familie numeroasă de copii. Aceştia pot varia în vârstă, de la bebeluşi la adolescenţi. Vom spune că scopul tatălui este ca toţi fiii şi fiicele sale să fie îngrijiţi, disciplinaţi, şcolarizaţi şi pregătiţi în mod adecvat pentru ziua în care vor fi suficient de maturi, înţeleşi şi responsabili pentru a primi o parte din moştenirea familiei şi a fi *„aşezaţi”* ca fii şi fiice mature în poziţii sau *„posturi”* de supraveghere executivă în afacerile familiei. Evident, nu toţi copiii ar fi pregătiţi să fie comoştenitori ai moştenirii familiei în acelaşi timp. Nu numai că diferenţa de vârstă ar împiedica acest lucru, dar, fără îndoială, unii ar fi mult mai harnici decât alţii, dorind să-şi facă pe plac tatălui şi să demonstreze că sunt de încredere, responsabili, fideli etc. Alţii, pe de altă parte, ar putea fi atât de egoişti, nepăsători şi nechibzuiţi încât să-şi *„iroseasca”* oportunităţile. Astfel, ar avea nevoie de mai mult timp pentru ca tatăl să-i dovedească, înainte de a putea împărtăşi moştenirea familiei şi de a fi *„pusi”* în poziţii de responsabilitate.

În lumina ilustraţiei de mai sus, cititorului i-ar putea fi mai uşor să înţeleagă motivul pentru care cei care vor fi primiţi de Hristos când va veni El trebuie să fie PREGĂTIŢI (***Matei 24:44, 25:10, Apocalipsa 19:7***). Şi, de asemenea, avertismentul lui Isus despre cei care vor fi respinşi ca fiind

© Biblioteca Spirituală

necalificaţi pentru Împărăţia cerurilor (***Matei 7:21-23, 22:11-14, 25-10-12***, ***Luca 12:45-47***). Observaţi cum cuvintele de îndemn ale lui Pavel din ***Efeseni 5:14-18*** sunt paralele cu parabola fecioarelor înţelepte şi nechibzuite din ***Matei 25:1-12***. „*De aceea zice: Treziţi-vă, voi care dormiţi (fecioarele dormeau) şi înviaţi-vă din morţi (moarte spirituală), şi Hristos vă va da lumină (undelmnul pentru candelele fecioarelor). Luaţi seama să umblaţi cu prudenţă (cu exactitate, grijă), nu ca nişte nebuni (cum sunt fecioarele nechibzuite), ci ca nişte înţelepţi (cum sunt fecioarele înţelepte), **răscumpărând vremea** (folosind-o cât mai bine), pentru că zilele sunt rele (capcanele şi ispitele sunt multe). De aceea, nu fiţi neînţelepţi, ci înţelegeţi care este voia Domnului* (vezi ***Matei 7:21***). Şi nu vă îmbătaţi cu vin (*vinul Babilonului* - ***Apocalipsa 17:2***), în care este prisos, ci fiţi umpluţi de Duh (*untelul suplimentar al fecioarelor înţelepte*). ***TIMPUL este esenţial***. Scopul lui Hristos este să „*aducă mulţi fii la slavă*" (***Evrei 2:10***), „*ca El să fie întâiul născut dintre mulţi fraţi*" (***Romani 8:29***). Şi din această cauză, cei care nu sunt pregătiţi când Domnul vine pentru Mireasa Sa la începutul necazului, vor avea suficient timp (*dacă sunt sârguincioşi*) în timpul perioadei necazului pentru a se „*dovedi*", astfel încât Domnul să-i poată „*cunoaşte*" şi să fie primiţi în slava Împărăţiei Sale la sfârşitul necazului.

În ***Galateni 4:7,*** Pavel spune că *suntem fii ai lui Dumnezeu şi, prin urmare, moştenitori prin Hristos.* Dar în ***4:1-2***, el subliniază că *un moştenitor*, deşi potenţial „*domn al tuturor*", trebuie să aştepte „*timpul hotărât de tatăl*" pentru „*adopţia*" sa sau „*aşezarea ca fiu*" în moştenirea sa deplină. Aşadar, vedem din nou că este o chestiune de TIMP. Acest lucru era adevărat din punct de vedere dispensaţional, căci *cei aflaţi sub lege erau ţinuţi* „*în robie*" sau limitare faţă de preceptele elementare sau rudimentare ale copilăriei şi sub robie forţată ca rob sau sclav (***4:1,3***). Acest lucru se datora faptului că legea era slabă prin firea pământească (***Romani 8:3***) şi nu avea puterea de a aduce la perfecţiune (sau maturitate). „*Căci Legea n-a desăvârşit nimic, ci aducerea unei nădejdi mai bune a făcut-o*" (***Evrei 7:19,11***; ***9:9; 10:1***). Dar ceea ce era adevărat din punct de vedere dispensaţional este adevărat şi pentru fiecare dintre noi ca indivizi. Deşi am fost „*mântuiţi"* de limitările şi slăbiciunile legii (***Galateni 4:5***), fiecare dintre noi îşi începe experienţa creştină ca „*prunc în Hristos*" (***1 Petru 2:2***) şi trebuie să creştem (***Efeseni 4:14-15***) dacă vrem să primim „*înfierea*" *ca fiu deplin*. Suntem fii, nu robi (*sub robia obligatorie a legii*), ci pentru că am fost „*cumpăraţi cu un preţ şi aparţinem lui Hristos*" (***1 Corinteni 6:19-20, 7:22-23***), ne supunem de bunăvoie Lui ca robi sau sclavi ai Săi, pentru a putea fi „*îndrumaţi*" şi „*disciplinaţi*" de El prin Duhul. Citiţi ***Exod 21:1-6***, ***Deut. 15:12-17*** pentru un tip al acestui lucru. Deşi eliberaţi de Stăpânul nostru, spunem: „*Îmi iubesc Stăpânul, nu vreau să ies liber*" şi avem „*urechile găurite cu o sulă*" (*ca să-I putem auzi glasul*) şi *să-I slujim pentru totdeauna!* Vezi ***Apocalipsa 22:3*** şi ***21:7***. *FII, da; dar şi ROBI!*

GLASUL MIRELUI

Titlul ales pentru acest articol este semnificativ. Domnul Isus Hristos, care este Mirele, pregăteşte acum o Mireasă care să fie primită de El când va veni (vezi ***Matei 25:10***, ***Apocalipsa 19:7***, ***Faptele Apostolilor 15:14***). Dar CUM pregăteşte El această Mireasă? A spune că face acest lucru prin Cuvântul şi Duhul Său nu răspunde pe deplin la întrebare. Iată modelul! Isus a venit în trup acum aproximativ 1900 de ani şi, la acea vreme, urma să fie prezentat Israelului trupesc ca Mire. *Israel* era *Mireasa* care trebuia să fie pregătită pentru Soţul ei, Iahve Dumnezeu. „*Legământul căsătoriei*" avusese loc cu mulţi ani înainte la Muntele Sinai; dar, din moment ce Dumnezeu era Duh şi nu trup, era imposibil ca El să locuiască în mod real cu Israel în persoană, consumând pe deplin relaţia de „*căsătorie*." În acest scop, Dumnezeul invizibil a trebuit să Se întrupeze într-un „*veşmânt*" de trup, pentru a putea fi unit cu un popor de trup.

Vedem acest lucru declarat profetic în ***Isaia 61:10***, unde Mesia cel promis declară: „*Mă voi bucura foarte mult în Domnul, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu, căci El m-a îmbrăcat cu HAINELE mântuirii* (*trupul Său fizic care va fi dat pentru mântuirea noastră*), *m-a acoperit cu MANTAUA neprihănirii* (*neprihănirea fără păcat a veşmântului Său interior sau sufletesc*), *CA UN*

© Biblioteca Spirituală

MIRE se împodobește cu podoabe" (literal în ebraică spune „*se împodobește ca un preot*", *căci El a fost îmbrăcat cu trup omenesc pentru a îndeplini slujba Marelui Preot*). Faptul că Mireasa trebuia să fie pregătită și ea în acel moment este indicat de cuvintele finale ale ***versetului 10***: „*și ca o MIREASĂ se împodobește cu BIJUTERIILE ei*" (*trăsături de caracter nobile acceptabile pentru Mirele ei*).

Israelul firesc, însă, nu a fost dispus să fie pregătit la momentul venirii Domnului în trup omenesc. Ea a refuzat să-și primească Mirele, alegând mai degrabă să-și continue aventura ilicită cu Roma, care trăia cu ea la acea vreme. Isus a făcut aluzie simbolic la acest fapt în discuția Sa cu femeia din Samaria, la fântâna lui Iacov (***Ioan 4:16-18***). Femeia reprezenta poporul de legământ al lui Dumnezeu din acea vreme, Iacov-Israel. „Isus i-a zis*: Du-te, cheamă pe bărbatul tău și vino aici*. Femeia i-a răspuns: «*N-am bărbat*». Isus i-a zis*: «Bine ai zis N -am bărbat; căci ai avut cinci bărbați; și cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău*». În limba greacă, cuvântul pentru bărbat și bărbat este același. Doar contextul poate determina ce formulare ar trebui folosită. Isus nu spune că fusese căsătorită cu cinci soți diferiți, ci mai degrabă că trăise cu cinci bărbați diferiți, iar bărbatul care trăia acum cu ea nu bărbatul (*soțul*) ei. Dumnezeu acuzase în repetate rânduri Israelul că Îi este infidel și că are „*aventuri*" cu alte națiuni și cu zeii lor idoli, iar o astfel de implicare a dus la captivitatea ei în fața acelor națiuni, cu care a trebuit să trăiască (vezi ***Ezechiel 16:26, 28, 32; 23:5, 9, 14-17, 22-23, 30***). Astfel, cei cinci „bărbați" pe care Isus i-a acuzat pe Israel că îi „are" au fost ***Egiptul***, ***Asiria***, ***Babilonul***, ***Medo-Persia*** și ***Grecia***, iar „*bărbatul*" care trăia cu ea în timpul lucrării lui Isus era ***Roma***.

Hotărârea lui Israel de a „*avea*" ***Roma***, în locul adevăratului ei Mire, Isus Hristos, a fost exprimată prin cuvintele preoților cei mai de seamă înaintea lui Pilat: „*N-avem alt împărat decât pe Cezar*." Despre Isus au spus: „*Nu vrem ca omul acesta să domnească peste noi*" (vezi ***Ioan 19:15, Luca 19:14***). De aceea a fost Isus răstignit. Scopul lui Dumnezeu, însă, nu poate fi zădărnicit. Ocazia morții Mirelui respins a fost folosită pentru a răscumpăra întreaga omenire păcătoasă și pentru a pune în vigoare *un NOU legământ de căsătorie* (*eliminând pe cel făcut la Sinai*), și aceasta cu un NOU ISRAEL SPIRITUAL. Întrucât Mireasa pământească a lui Israel nu era pregătită să-și primească Mirele, *căsătoria nu a putut fi consumată la prima venire a lui Isus*; prin urmare, O PERIOADĂ MAI LUNGIĂ DE TIMP a fost necesară, pentru ca din noul Israelul spiritual al neamurilor, Hristosul Glorificat să „*ia din ei un popor pentru Numele Lui*" (***Faptele Apostolilor 15:14***). Și așa cum o Mireasă ia numele soțului ei, așa va lua un „*nou Israel*" „*Mireasă*" dintre „*copiii făgăduinței*" (***Romani 4:13-16, 9:6-8***, ***Galateni 3:16-22,29, 4:22-31***) să fie pregătită să-L primească pe Domnul Isus la revenirea Sa DIN NOU.

Desăvârșirea căsătoriei va fi posibilă nu prin „*coborârea*" Mirelui la planul cărnii umane prin întrupare, așa cum a făcut anterior, ci prin procesul de „*ridicare*" a trupurilor fizice ale Miresei la planul VIEȚII GLORIFIATE, pentru ca Mireasa să poată LOCUI cu Soțul ei în trupuri asemenea *trupului* Său glorios (vezi ***Filipeni 3:20-21***). Isus s-a referit la această „*înviere*" (*prin mutare și glorificare*) în ***Ioan 6:39-40, 44***; dar cuvintele Sale se pot aplica ȘI la „*învierea*" ULTERIORĂ prin învierea trupurilor moarte ale sfinților.

(*NOTĂ*: *întrucât în acest articol ne ocupăm doar de acel grup select care va alcătui Mireasa, nu vom intra în detaliile învierii „morților în Hristos" și ale mutării sfinților vii care vor fi „**CHEMAȚI**" **la cina nunții de la sfârșitul necazului** (**Apocalipsa 19:9**). De asemenea, ei vor fi „înviați" la planul vieții glorificate ca parte a „alaiului miresei", atât ca „fecioare în așteptarea" Miresei , cât și ca parte a „guvernării" Marelui Rege.*)

[Ioan Botezătorul: Rolul prietenului mirelui]

Având în vedere factorii anteriori, să trecem acum la punctul cheie al modelului așa cum a fost portretizat în viața lui Ioan Botezătorul. Ioan a fost o slujire specială ridicată de Dumnezeu cu un mesaj special pentru a îndeplini rolul de „*prieten al Mirelui*." În timpurile biblice, când un bărbat dorea mâna unei anumite fecioare în căsătorie, alegea un prieten apropiat și de încredere ca „*intermediar*." Când se obținea consimțământul fecioarei și al părinților ei, acest prieten continua să acționeze în numele Mirelui pe tot parcursul perioadei aranjamentelor formale, jurămintele de

© Biblioteca Spirituală

logodnă și căsătoria. Când, în cele din urmă, Mirele „*și-a luat*" Mireasa și a condus-o la casa lui (*sau la casa tatălui său*) pentru sărbătoarea nunții și consumarea căsătoriei, atunci se împlinea bucuria prietenului Mirelui (***Ioan 3:29***).

Ioan Botezătorul a apărut în scenă cu puțin timp înainte ca Isus să-Și înceapă lucrarea. Lucrarea lui Ioan era să „*întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți, SĂ PREGĂTEASCĂ DOMNULUI UN POPOR PREGĂTIT*" (***Luca 1:17***). El trebuia să „*pregătească calea*" (***Matei 3:3***) pentru ca Domnul să fie pe deplin unit în căsătorie cu Mireasa Sa aleasă. Întrucât Israelul natural și-a respins Mirele, TRANSFERUL a avut loc așa cum s-a explicat anterior și a fost instituit ***un nou legământ*** (***Matei 21:43, 26:28***). Acum, ***sfârșitul unei alte Ere este aproape*** și, în curând, Mirele va veni din nou să-Și revendice Mireasa spirituală; de data aceasta pentru a fi primit de ea cu bucurie. Nu ar trebui atunci să vedem modelul împlinit în zilele noastre, ca slujbe speciale cu un mesaj special să fie ridicate de Dumnezeu pentru a îndeplini rolul de „*prieten al Mirelui?*" Ioan Botezătorul nu făcea parte din preoția obișnuită a vremii sale. Tot așa, Domnul a ridicat mesageri speciali în zilele noastre, care nu fac parte din „*preoția*" obișnuită a lumii bisericești organizate. Ei au fost pregătiți, așa cum a fost Ioan, într-un „*pustiu*" special de încercare și dovedire. Și au o misiune specială de a fi „*prietenii Mirelui, care stă și ÎL AUD, bucurându-se foarte mult de GLASUL Mirelui*" (***Ioan 3:29***).

Citim că „*CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în PUSTIE*" (***Luca 3:2***). El a fost „*pus deoparte*" de ***religia tradițională***, pentru a putea primi o revelație nouă a scopului Domnului. Chiar și în zilele noastre, este nevoie de o slujire și un mesaj special pentru a pregăti Mireasa, căci Mireasa va fi primită de Domnul ÎNTÂI, ***când El va veni la miezul nopții*** (***Matei 25:6, 10***). *Mireasa nu este întreaga biserică, ci un GRUP SELECT din biserică, reprezentat de* „***copilul de parte bărbătească***" (*indicând pregătirea SPIRITULUI*) din ***Apocalipsa 12:5*** și ***de cele 144.000 de pârgi*** (*PRIMII* (*dezvăluiți pentru a fi gata*) din ***Apocalipsa 14:1***). *Grupul Miresei va fi PRIMUL DINTRE FII LUI DUMNEZEU CARE VOR FI MUTAȚI ÎN VIAȚĂ GLORIFICATĂ fără experiența morții*. La scurt timp după ce își vor primi trupurile glorificate, ei vor fi MANIFESTAȚI sau descoperiți, (vezi ***Romani 8:19***) prin APARIȚII (*așa cum a făcut Isus după ce a fost glorificat* - vezi ***Luca 24:13-43***) la mii și mii de creștini de pe pământ.

[Marta și Maria: Mireasa și cei care rămân]

Adevărul celor de mai sus este frumos portretizat într-o dramă simbolică în ***capitolul 11*** din ***Ioan***. ***Marta*** (*care o simbolizează pe MIREASA lui Hristos*) „*de îndată ce a auzit că vine Isus, S-a dus și L-a întâmpinat*" (***Ioan 11:20***), în timp ce ***Maria*** a rămas unde era. ***Maria*** *îi reprezintă pe creștinii care vor fi lăsați în urmă când Mireasa va fi luată.* Dar observați cuvintele din ***Ioan 11:28***. După ce ***Marta*** L-a întâlnit pe Domnul în afara cetății (*simbolic al întâlnirii cu Domnul „în văzduh"*), ea S-A ÎNTORS „*și a chemat-o în secret pe* ***Maria****, sora ei, zicând*: «*Învățătorul a venit și te cheamă.*» Aceasta va fi „*slujba de mesager*" a fiilor glorificați ai grupului Miresei către biserica care rămâne pe pământ în timpul perioadei necazului. Astfel, ei vor „*hrăni biserica în pustie*" (***Apocalipsa 12:6***). Întrucât ***Marta*** s-a întors și i-a vorbit Mariei ÎN SECRET, aceasta arată că *slujirea grupului Miresei va fi doar pentru creștini* - *și nu pentru oamenii lumii*. Totuși, datorită „*manifestării*" lor, prin care ei vor hrăni, susține, proteja și călăuzi biserica rămasă în slujirea ei către lume, acești fii glorificați vor fi cu siguranță mijloacele prin care mulțimi vor fi „*eliberate din robia stricăciunii, la slăvirea libertății copiilor lui Dumnezeu*" (***Romani 8:21***).

În lumina simbolismului ***Martei*** și ***Mariei*** din ***Ioan capitolul 11***, aș dori să fac câteva observații asupra versetului din ***Luca 10:38-42***. Ni s-a spus întotdeauna că acest pasaj arată că ***Maria era cea spirituală***, iar ***Marta nu***. Nimic nu ar putea fi mai departe de adevăr. Marta a fost cea care l-a primit pe Isus (și pe ucenicii Săi) în CASA EI (***Luca 10:38***), simbolizând biserica, care este casa lui Dumnezeu (***Efeseni 2:19***). ***Marta*** era evident cea mai în vârstă dintre cele două și capul casei, fiind astfel SIMBOLIC pentru creștinii care sunt mai MATURI în credință. Numele „***Marta***" înseamnă ***SOBRIETE*** (*ceea ce are o natură profundă și serioasă*). Uneori este tradus prin „*doamnă*". Modul în care Marta i s-a adresat lui Isus în ***Luca 10:40*** arată că Îl CUNOȘTEA bine și, evident, fusese urmașă a Lui de ceva vreme. Credința ei implicită este văzută în ***Ioan 11:27***.

© Biblioteca Spirituală

Când Isus şi ucenicii Săi flămânzi au fost primiţi în casa Martei, era responsabilitatea ei să se pregătească pentru nevoile lor şi să-i „*slujească*.” Ar fi fost extrem de neglijentă dacă ar fi procedat altfel. Făcea ceea ce trebuia să facă, pentru a îndeplini simbolismul celor care sunt *suficient de maturi în credinţa* şi *experienţa lor creştină* pentru a-L „*sluji*” pe Învăţător. ***Marta*** a fost mustrată de Isus, nu pentru că „*slujea*”, ci pentru că ***era neliniştită din cauza nevoii ei de ajutor*** şi pentru că ***o critica pe Maria***. *Isus a spus clar că* ***Maria*** *avea o nevoie şi alesese ceea ce nu i se va lua* (***Luca 10:42***). Numele „***Maria***” înseamnă AMĂRĂCIUNE sau TRISTEŢE, iar în imaginea simbolică *ea reprezintă sufletul pocăit* a cărui nevoie de mântuire l-a condus pe el (sau pe ea) la „*picioarele lui Isus*” pentru a primi ceea ce „*nu i se va lua*.” Aceasta poate fi doar o referire la experienţa „*naşterii din nou*” şi la *DARUL vieţii veşnice* (***Romani 6:23***), pentru care nu trebuie să ne pocăim (***Romani 11:29***) şi nici să fim luaţi înapoi de Dumnezeu. Astfel, imaginea simbolică de aici se potriveşte cu cea descrisă în ***Ioan 11***, care o arată pe ***Marta*** ca „*doamna aleasă*.”

„*Amărăciunea*” sau „*durerea*” numelui ***MARIA*** indică, de asemenea, dezamăgirea sau durerea de a fi lăsat în urmă (ca „*fecioarele nechibzuite*” din ***Matei 25:8-12***) atunci când ***Marta***, simbolică pentru „*fecioarele înţelepte*” sau ***Mireasa***, este primită de Domnul la miezul nopţii (***Matei 25:6, 10***). ***Maria*** *reprezintă creştinii „născuţi din nou” care au primit darul vieţii veşnice, dar cărora le va lipsi „undelemnul” (**Duhul Sfânt**) şi nu vor fi suficient pregătiţi sau dovediţi a fi în grupul Martei sau Miresei*. ***Mireasa***, fiind prima care este mutată, TREBUIE să „*se pregătească*” ÎNAINTE, înainte ca „*ceasul încercării*” (*perioada necazului*) să vină „*peste toată lumea, ca să -i încerce pe locuitorii pământului*” (***Apocalipsa 3:10***). Prin urmare, o lucrare de pregătire a „*lui Ioan Botezătorul*” este atât de esenţială în acest moment.

[Fiu sau mireasă?]

Am citit recent un articol care spunea: „«FILIAŢIA», nu «nunta», este problema momentului.” Tocmai astfel de JUMĂTĂŢI de adevăruri înşelătoare cauzează confuzie. Adevărul este că nu este vorba de «*filiaţie*» SAU de «*nuntă*», ci de AMBELE. ***Filiaţia*** manifestă este SCOPUL (*la timpul potrivit*) pe care Dumnezeu îl are pentru TOŢI fiii şi fiicele Sale în creştere acum pe pământ, indiferent dacă sunt aleşi să îndeplinească «*rolul*» Miresei în Împărăţia viitoare sau un ALT rol. Este adevărat că vor exista ***fii manifestaţi*** care NU sunt în ceata Miresei, dar TOŢI cei din ceata Miresei VOR FI FII (şi fiice) MANIFESTAŢI. Acest lucru TREBUIE să fie, cu excepţia cazului în care credem că cea mai înaltă poziţie în Împărăţia viitoare, cea a Miresei cereşti a Domnului, este să fie alcătuită dintr-o grămadă *de copii imaturi*. Cea mai importantă persoană din viaţa unui mare Rege este mireasa sau soţia sa, dar pentru a conduce un regat vast, el trebuie să aibă MULŢI care să-L SERVEASCĂ (*pe El şi pe Mireasa Sa*) în diverse funcţii, precum şi să ocupe multe „*posturi*” în guvernul Său. Chiar şi aşa, va exista o OASTE VASTĂ (***Apocalipsa 7:9-17***) de fii care vor fi gata să fie manifestaţi (*revelaţi*) prin a fi înălţaţi şi glorificaţi la sfârşitul necazului, pentru a putea „*domni şi domni*” cu Hristos, dar nu să funcţioneze ca parte a Miresei.

(*NOTĂ: nu este scopul meu în acest articol să tratez scopul şi destinul pe care Dumnezeu le are pentru cei care intră* ***în filiaţie manifestă*** *în corpuri fizice de carne şi sânge pe planul pământesc. Acesta este un subiect complet diferit şi are legătură în principal* ***cu venirea erei milenare;*** *deci nu este o preocupare majoră pentru noi. Totuşi, înainte ca cortina finală să cadă peste* ***această epocă****, pare sigur că o „pârgă” va manifesta o astfel de nemurire fizică ca o mărturie a adevărului „lucrării desăvârşite” a lui Isus Hristos.) şi ca început al restaurării „paradisului edenic” pe pământ, aşa cum a fost experimentat de* ***Adam*** *şi* ***Eva*** *la început.*)

[Logodnă la vârsta actuală vs. căsătorie viitoare]

Acum trebuie să analizăm mai atent diferenţa dintre biserică aşa cum a funcţionat pe pământ într-o relaţie de soţ şi soţie bazată pe *legământul căsătoriei* în timpul ACESTEI dispensaţii şi Mireasa CELESTĂ a lui Hristos care vine pentru NOUA dispensaţie care este ACUM LA ÎNDEMÂNĂ. În ***2 Corinteni 11:2-3***, vedem că toţi creştinii născuţi din nou, sfinţiţi de Duhul Sfânt, sunt *LOGODIŢI* cu Hristos, dar trebuie să-şi PĂSTREZE starea de „*virgină*”; refuzând „*întâlnirea*”

© Biblioteca Spirituală

cu lumea şi cu întinăciunile ei, rămânând fideli (şi fideli) numai lui Hristos, pentru a fi PREZENTAŢI ÎN MOD FAPTIC lui Hristos (*Mirele*) ca Mireasa Sa CELESTĂ. În vremurile biblice, o logodnă era practic aceeaşi cu căsătoria noastră de astăzi, cu excepţia faptului că Mirele, de obicei, nu-şi „*lua*" Mireasa să trăiască cu el şi să consume căsătoria imediat. De obicei, exista o perioadă de timp care intervenea. În momentul logodnei, se schimbau jurămintele, se dădeau zestrea şi darurile, iar LEGAL cuplul era soţ şi soţie. Faptul că un cuplu *logodit* era considerat soţ şi soţie se vede în ***Deuteronom 22:23-24***. Se vede şi în cazul lui Iosif şi al Mariei. Citiţi ***Matei 1:18-20***, unde se spune că Maria era *logodită* cu Iosif. Totuşi, când Iosif a descoperit că Maria era „*însarcinată*", ca SOŢ al ei, a decis să o „*lase*" sau să DIVORŢEZE de ea în privat, nevrând să o facă public de pildă. De asemenea, îngerul Domnului i-a spus lui Iosif: „*Nu te teme să o IEI pe Maria, SOŢIA TA.*"

Acum, am fost *angajaţi* sau uniţi într-o relaţie de legământ cu Hristos şi, spiritual, suntem „*mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui*" (***Efeseni 5:30***). Aşa cum în tipul biblic original, Eva a fost formată dintr-o celulă sau o sămânţă luată din trupul lui Adam, tot aşa a luat fiinţă biserica prin „*naşterea*" din sămânţa nestricăcioasă a lui Hristos (***1 Petru 1:23***); şi aşa cum Eva a fost constituită din însăşi carnea sau „*trupul*" lui Adam, tot aşa ***adevărata biserică spirituală*** este „*trupul*" lui Hristos astăzi. Dar Eva a fost unită cu Adam ca soţia sa şi astfel cei doi devin UNUL; ea fiind ATÂT trupul său, cât şi mireasa sa. Tot aşa, biserica este ACUM unită SPIRITUAL cu Hristos într-o relaţie de LEGĂMÂNT de soţ şi soţie, căci „*cine se uneşte cu Domnul este UN SINGUR DUH*" (***1 Corinteni 6:17***). Pavel, vorbind despre unirea bărbatului şi a femeii în relaţia de căsătorie, spune: „*Taina aceasta este mare; dar eu o vorbesc despre Hristos şi despre Biserică*" (***Efeseni 5:32***).

Totuşi, trebuie să facem distincţia între biserica care funcţionează astăzi într-o relaţie de legământ matrimonial SPIRITUAL (*PRIN Duhul Sfânt*) cu Hristos şi unirea FACTUALĂ şi LITERALĂ VEIITOARE a lui Hristos (*Mirele*) şi a Miresei Sale CEREŞTI: *cei care sunt un grup special pregătit şi select* ***în AFARA organismului bisericesc actual*** *care funcţionează pe pământ, care sunt într-adevăr „fecioare"* (ambele „*înţelepte*" ca în ***Matei 25:4*** şi „*neîntinate*" ca în ***Apocalipsa 14:4***). Diferenţa este pur şi simplu o chestiune de adevăr DISPENSATIONAL. Când Isus a murit pe cruce, *a luat fiinţă NOUA relaţie de legământ matrimonial* cu ***Israelul*** spiritual (biserica). Dar chiar actul care a pecetluit legământul a dus la LUAREA Mirelui din biserică. Când El a înviat din morţi, trupul Său fizic a fost „*înviat*" la planul vieţii glorificate şi a devenit imposibil pentru biserică în timpul acestei dispensaţii să LOCUIEŞCĂ FACTUAL cu El pe acel plan. Isus a prevăzut acest lucru şi a vorbit despre el în aceste cuvinte: „*Poate fiii din camera nunţii să se plângă, cât timp mirele este CU ei? Dar vor veni zile când mirele va fi LUAT de la ei; şi atunci vor posti*." (***Matei 9:15***). Lipsită de prezenţa Lui personală şi imediată, biserica a primit prezenţa Lui SPIRITUALĂ prin lucrarea Duhului Sfânt (***Ioan 14:15-18***). Şi această relaţie de căsătorie spirituală a continuat în dispensaţia prezentă.

În curând va avea loc o schimbare definitivă. Şi pentru noua dispensaţie, ***începe un nou aranjament***. Cuvântul „*biserică*" provine din grecescul ***ekklesia***, care înseamnă „*cei chemaţi afară*." Adevărata biserică a fost „*chemată afară*" din această lume (*şi din răul ei*) şi separată *pentru* Hristos. *Ei sunt în lume, dar nu sunt din ea* (***Ioan 17:16***). În prezent, aceasta este o separare spirituală. Cuvântul „*a sfinţi*" în greacă înseamnă „*a separa*", iar adevărata biserică a fost sfinţită sau separată de lume *pentru* Hristos prin *sânge* (***Evrei 13:12***), prin *Cuvânt* (***Ioan 17:17; Efeseni 5:26***) şi prin *Duh* (***Romani 15:16***). Aceştia sunt „*cei trei care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa (Cuvântul) şi sângele*" (***1 Ioan 5:8***). Dar când Hristos se va întoarce, acea parte a adevăratei biserici care este gata va fi „*chemată*" în mod factual şi literal din această lume, pentru a deveni „*Mireasa cerească*" a lui Hristos. Biserica rămasă pe pământ va continua să funcţioneze prin lucrarea spirituală a Duhului Sfânt *pe tot parcursul perioadei necazului*, iar cei care sunt apoi cu adevărat sfinţiţi (*separaţi*) *pentru* Domnul, făcându-şi „*chemarea şi alegerea*" „*sigur*" (***2 Petru 1:10***), vor fi, de asemenea, literalmente „*chemaţi afară*" din lume la sfârşitul necazului şi, împreună cu „*morţii în Hristos*" care vor fi înviaţi la acel moment (***1 Tesaloniceni 4:16-17***), se vor alătura Domnului şi Miresei Sale pentru a funcţiona ca ***Casa*** şi ***Guvernare a Sa*** în noua dispensaţie.

© Biblioteca Spirituală

[Biserica „văduvelor”]

Deoarece Mirele a fost luat, biserica este înfăţişată simbolic în Scripturi ca o „*văduvă*” în timpul acestei dispensaţii. Isus a făcut aluzie la acest lucru când a spus: „*Adevărat vă spun că multe văduve erau în Israel în zilele lui **Ilie**, când cerul a fost închis trei ani şi şase luni, când era o mare foamete în toată ţara; dar **Ilie** n-a fost trimis la niciuna dintre ele, afară de o văduvă în **Sarepta**, în **Sidon**.*” (***Luca 4:25-26***). Faptul că ***Ilie*** slujeşte acestei văduve din neamuri este un tip al Duhului lui Hristos care slujeşte bisericii în mare parte neamuriilor ***din această epocă***. În poveste (***vezi 1 Regi 17:9-16***) vedem şi o imagine a adevăratei biserici care slujeşte lui Hristos (*în Duh*), în timp ce văduva l-a susţinut pe Ilie şi l-a pus pe primul loc (***17:9,13***) şi, ca urmare, *vasul ei cu făină* (*Cuvântul viu al lui Dumnezeu*) şi *urciorul cu untdelemn* (*prezenţa Duhului Sfânt*) nu s-au epuizat niciodată (***17:14***). *Cei trei ani şi jumătate fără ploaie* (***Luca 4:25***, ***Iacov 5:17***, ***1 Regi 17:1***, ***18:1***) sunt echivalentul a ***1260 de zile***, iar atunci când sunt traduşi în timp profetic de o zi pentru un an (***Ezechiel 4:6***), aceştia descriu cei 1260 de ani de la momentul „*rupturii*” bisericii în est şi vest, care a avut loc pe parcursul unui număr de ani, începând cu anul ***692 d.Hr***. „*PÂNĂ în ziua în care Domnul va trimite ploaie pe pământ*” - ***1 Regi 17:14*** (simbolizând a *DOUA CINCIZECIMI* sau „*ploaia târzie*” care vine).

În Noul Testament, aceleaşi 1260 de zile sunt menţionate în ***Apocalipsa 11:3***, iar dintr-o perspectivă istorică pe termen lung, ele descriu cei 1260 de ani în care „*cei doi martori*” (*rămăşiţa aleasă, de-a lungul acestei epoci a bisericii care urmează diviziunii est-vest*) au continuat să „*profeţească*”, „*îmbrăcaţi în saci*” (*durere şi jale în timpul vremurilor de apostazie şi persecuţie*). Ne aflăm acum la sfârşitul acestei perioade istorice şi, din cauza apropierii revărsării „*ploii târzii*”, auzim „*un sunet de ploaie abundentă*” (***1 Regi 18:41***) în timpul mişcării pregătitoare actuale a Duhului. Ne aflăm, de asemenea, în timpul în care ***Ilie*** (*Duhul lui Hristos în poporul Său*) se roagă pentru revărsarea promisă (***1 Regi 18:42-46, Iacov 5:18; Zaharia 10:1***), iar credinţa se ridică pe măsură ce vedem un „*nor mic*” de „*martori aleşi*” (***Evrei 12:1***) ridicându-se din mare (*popoare*) şi supunându-se scopului lui Dumnezeu în acest ceas (***1 Regi 18:44***), astfel încât ştim că „*o ploaie mare*” este aproape (***18:45***).

Între timp, biserica, ca „*văduvă*”, este dispusă să-şi suporte „*ocara*” (***Isaia 54:4***), rămânând credincioasă Soţului ei, fiind susţinută de harul Său (***1 Regi 17:14***) şi aşteptând ca El să vină şi să o ia să locuiască cu El. Asemenea văduvei din ***Luca 21:1-4***, ea Îi dă Domnului ei tot ce are (şi este) şi, asemenea văduvei din ***Luca 18:1-8***, ea continuă statornică în rugăciune şi căutarea Domnului ei, ştiind că El o va „*răzbuna*” complet de adversarul ei (*diavolul*) când va veni pentru aleşii Săi. În schimb, vedem ***biserica falsă*** în ***Apocalipsa***, capitolele 17 şi 18. Ea nu a rămas credincioasă, ci a curvit cu „*împăraţii pământului*” (*rezemându-se pe „braţ de carne”* - ***Ieremia 17:5***). S-a glorificat pe sine, căci *zice* în inima ei: „*Şed ca regină şi nu sunt văduvă*” (***Apocalipsa 18:7***). Poate fi acum o „*regină*”, împodobind ostentativ (***Apocalipsa 17:4***) pentru a face apel la „*firea pământească*”, dar nu va fi „*regina*” Domnului când El va veni să-i ia pe cei „*chemaţi, aleşi şi credincioşi*” (***Apocalipsa 17:14***).

[Imperativul „*veşmintelor*” sufleteşti curăţate în epoca prezentă]

În lumina dovezilor istorice ale unei astfel de „*necredinţe*”, în sistemele bisericeşti organizate ale creştinătăţii, putem vedea importanţa cuvintelor lui Pavel din ***2 Corinteni 11:1-3***: „*Sunt gelos pentru voi cu o gelozie dumnezeiască, căci v-am logodit cu un singur soţ, ca să vă înfăţişez lui Hristos ca o fecioară curată. Dar mă tem ca nu cumva, aşa cum şarpele a amăgit-o pe Eva prin viclenia lui, tot aşa şi mintea voastră să se corupă de la simplitatea* (*curaţia şi devoţiunea curată*) *care este în Hristos*.” *Eva este un tip al sufletului cu natura sa dorinţială* (*emoţii, sentimente, răspuns, imaginaţie*), *în timp ce Adam este un tip al spiritului* (*raţiune, judecată dreaptă, voinţă, hotărâre*), *iar grădina Edenului este un tip al corpului fizic* (*pe care Adam trebuia să-l „îmbrăce şi să-l păzească”* - ***Gen. 2:15***). Astfel, vedem treimea noastră fiind portretizată simbolic în povestea Adam-Eva-Grădină din ***Geneza capitolele 1-3*** (vezi ***1 Tesaloniceni 5:23***). Prin „Eva” noastră (*dorinţele sufletului*) noi, cei care ne-am CĂSĂTORIT (*în Duh*) cu Hristos, putem fi „*amăgiţi*” şi întorşi de la devoţiunea noastră unică şi pură faţă de Hristos, intrând în „*asociaţii intime*” cu lumea

© Biblioteca Spirituală

şi întinăciunile ei şi, astfel, descalificându-ne de a fi prezentaţi lui Hristos ca o „*fecioară castă*" (*Mireasa Lui*). Acest lucru este în armonie cu ***Apocalipsa 14:4***, unde se spune că cele 144.000 de pârgi sunt „*neîntinate cu femei*." Cu alte cuvinte, ele nu au fost rătăcite de „*Eva*" (*dorinţele sufletului*) în situaţii compromiţătoare cu lumea (*inclusiv lumea religioasă apostată*). *Întrucât nu sunt întinate cu femei, este evident că cei 144.000 sunt reprezentaţi ca fiind masculini* (*chiar ca* ***fiul de parte bărbătească*** *din* ***Apocalipsa 12:5***). Acest lucru este pur simbolic (*căci acest grup va fi format atât din bărbaţi, cât şi din femei*) şi arată că aceştii „*biruitori*" trăiesc şi umblă în Duh, în loc să se supună „cărnii" (*dorinţelor sufletului*). Vezi ***Galateni 5:16-26***. Pavel, în ***Romani 8:4***, spune că cei care umblă după Duhul au împlinită în ei „*dreptatea legii*." Cuvântul „*a împlini*" aici înseamnă „*a umple*" sau „*a face plin*". Cu alte cuvinte, „*veşmântul de in*" al dreptăţii, cu care Mireasa este văzută îmbrăcată în ***Apocalipsa 19:8***, este ţesut treptat în însăşi ţesătura fiinţei lor interioare, până când este „*plin*" (complet).

În ***Apocalipsa 3:4***, „*biruitorii*" sunt descrişi ca fiind cei care „*nu şi-au pângărit hainele*." Acestea sunt hainele interioare sau sufleteşti, care au fost „*spălate şi albite în sângele Mielului*" (***Apocalipsa 7:14***). Păcatele noastre trecute (*murdăria şi petele de la suprafaţă*) sunt „*spălate*" de sânge atunci când primim iertarea păcatelor (***Apocalipsa 1:5***; ***Faptele Apostolilor 22:16***; ***1 Corinteni 6:11***). Dar numai Duhul, care lucrează în noi datorită sângelui, poate „*albi*" murdăria „*de bază*" a naturii păcătoase din sufletele noastre, făcându-le albe (*pure*). Intensitatea „albeţii" (*sau strălucirii*) hainelor noastre interioare depinde *de* gradul în care i-am permis Duhului să îndepărteze ceea ce este al sinelui şi al vieţii păcătoase din noi. Când Isus a fost schimbat la faţă pe munte (*un simbol al Împărăţiei cereşti*), hainele Lui au devenit „*albe ca lumina*" (***Matei 17:2***) sau „*strălucitoare, de un alb nespus de alb ca zăpada, aşa cum niciun spălător de pe pământ nu le poate albi*" (***Marcu 9:3***). Această „*haină albă*" a lui Isus este un simbol al Miresei (*şi Trupului*) Său care Îl va împodobi (*fiind UNA cu El*). Cei „*curaţi (albi) cu inima*" sunt cei care Îl vor vedea pe Dumnezeu şi vor locui cu El (***Matei 5:8***). ***Slava*** (*strălucirea*) Duhului este cea care ne sfinţeşte (***Exod 29:43, Romani 15:16***), separându-ne de orice întinăciune interioară şi, de asemenea, împărtăşind şi ţesând în dreptatea lui Hristos. Aceasta este „***sfinţenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul***" (***Evrei 12:14***). Sunt necesare ATÂT aspectele negative (*de îndepărtare*), cât şi cele pozitive (*de împărtăşire*) ale lucrării Duhului.

Acum putem vedea importanţa de a nu ne pângări (*a ne murdări din nou*) hainele interioare (***Apocalipsa 3:4, 14:4***), ca să putem fi printre cei despre care Isus a spus: „*Ei vor umbla cu Mine în alb, căci sunt vrednici*" (***Apocalipsa 3:4***). De aceea, Pavel ne îndeamnă să „*umblăm într-un mod vrednic de chemarea cu care aţi fost chemaţi*" (***Efeseni 4:1***) şi să „*umblăm ca nişte copii ai luminii*" (***Efeseni 5:8***). În Vechiul Testament, ***Enoh*** (care înseamnă „*dedicat*") este un tip al Miresei, căci „*Enoh a umblat cu Dumnezeu şi nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat*" (***Geneza 5:24***). „*Prin credinţă a fost mutat Enoh, ca să nu vadă moartea... căci înainte de mutarea lui, a avut mărturia că a plăcut lui Dumnezeu*" (***Evrei 11:5***). Aşadar, Mireasa (*cei care „urmează Mielul"* - ***Apocalipsa 14:4***, *umblând cu El şi fiindu-I plăcuţi*) vor fi mutaţi primii, la începutul necazului. Aceştia vor fi urmaţi de cei care vor fi mutaţi la sfârşitul necazului, care vin „*din necazul cel mare*", „*o mare mulţime pe care nimeni nu o putea număra*", stând „*înaintea tronului şi înaintea Mielului*" (nu „*cu El*", ca cei din ***Apocalipsa 14:1***). Ei sunt „*îmbrăcaţi în haine albe*", după ce „*le-au făcut albe*" în timpul perioadei necazului (vezi ***Apocalipsa 7:9,14***). Ei sunt simbolizaţi de ***Ilie***, al doilea om din Vechiul Testament care a fost mutat fără să vadă moartea (***2 Regi 2:11***).

[Deosebirea dintre păcat şi necurăţie]

Deoarece este important *să nu ne pângărim veşmintele interioare*, voi adăuga încă câteva comentarii care sper că vor fi de ajutor. În ***Zaharia 13:1*** citim: „*În ziua aceea, se va deschide un izvor casei lui David şi locuitorilor Ierusalimului pentru păcat şi pentru necurăţie*." „*Izvorul*" a fost deschis la Calvar când Isus S-a jertfit ca jertfă substitutivă şi din coasta Lui a ieşit sânge şi apă (***Ioan 19:34***). *Sângele* trebuia să ispăşească păcatul, iar *apa* simboliza Cuvântul care trebuie să cureţe necurăţia (***Ioan 15:3; Efeseni 5:26***). ***Este important să ne dăm seama că orice păcat este necurăţie, dar nu orice necurăţie este păcat***. Cu alte cuvinte, putem experimenta necurăţia în

© Biblioteca Spirituală

ființa noastră mental-emoțională fără a comite de fapt vreun păcat. Cu toate acestea, o astfel de „*necurățenie*" împiedică părtășia noastră cu Domnul și ne poate împiedica să intrăm pe deplin în binecuvântările, bucuriile și puterile legământului pe care Domnul le-a pregătit pentru noi.

Acest lucru este viu ilustrat în legea Vechiului Testament. Orice păcat sau necurăție morală trebuia înlăturată prin ***recunoașterea vinovăției*** (*mărturisirea*) și aducerea unei jertfe pentru păcat sau pentru vină preotului pentru a „*ispăși*" greșeala (***Leviticul 5:5-6, Numeri 5:6-8***). Putem înțelege ușor acest lucru, deoarece sub Noul Legământ, atunci când păcătuim, *trebuie să ne pocăim, să mărturisim și să primim iertare și curățire prin sângele lui Hristos* (vezi ***1 Ioan 1:6-10***). Dar sub lege exista și *necurăția ceremonială* care îi făcea pe indivizi „*întinați*", iar când se aflau în această stare de impuritate, evreilor le era interzis să intre în sanctuar, să se împărtășească din ofrandele și darurile sacre etc. Doar cei curați erau potriviți să se apropie de Dumnezeul Sfânt și de tot ce-I aparținea (***Lev. 7:19-21, 22:3***, ***Numeri 9:6-7, 18:11***). Unele dintre afecțiunile trupești, cum ar fi bolile de lepră și scurgerile de sânge, erau tipuri de păcat, căci, așa cum am spus mai înainte, *orice păcat este necurăție*. Dar existau și alte afecțiuni, cum ar fi consumul de mâncăruri necurate, atingerea cadavrului unui animal necurat sau atingerea unui corp uman mort, care nu erau acte de păcat, dar totuși făceau *o persoană necurată.* Pentru aceste afecțiuni, curățirea venea prin apă (*spălare, îmbăiere sau stropire*). Citiți în special ***Leviticul capitolele 11 și 15 și Deuteronom capitolul 19***. Acesta este un tip al curățirii bisericii „*prin spălarea cu apă, prin cuvânt*" (***Efeseni 5:26***).

Din nou, cele două modalități principale de a contacta necurăția erau prin mâncare (*cărnuri necurate*) și atingere (*cadavre sau hoituri*). „*Mâncarea*" este un tip de părtășie și asociere intimă, arătând că poporul lui Dumnezeu nu trebuie să aibă „*părtășie cu lucrările neroditoare ale întunericului*" (***Efeseni 5:11***). „*A atinge*" ceea ce era mort este un tip de contact cu lumea și cu cei care sunt „*morți în greșelile și păcatele lor*" (***Efeseni 2:1***). Porunca lui Dumnezeu este „*Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă",* zice *Domnul*, „*și nu vă atingeți de ce este necurat. Și Eu vă voi primi și vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*", *zice* Domnul Atotputernic. Având deci aceste făgăduințe, preaiubiților, *să ne curățim de orice întinăciune (întinare) a trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica de Dumnezeu* (***2 Corinteni 6:17-7:1***). Citiți însă și ***2 Corinteni 6:14-16***. Semnificația tipică a spălării picioarelor ucenicilor de către Isus, așa cum este consemnată în ***Ioan 13:4-10***, este importantă aici. În „*umblarea noastră zilnică*" ca creștini, intrăm în contact cu necurăția lumii, iar ceea ce vedem și auzim se poate „*transfera*" asupra noastră, ca să spunem așa, și poate aduce o anumită cantitate de întinăciune în gândirea și simțirea noastră. Prin urmare, trebuie să petrecem timp singuri cu Domnul în meditație, rugăciune și citirea Cuvântului, pentru ca Domnul să ne poată „*spăla picioarele*" și să ne cureță de necurăția lumii. Prin părtășie reciprocă și slujire în Cuvânt, putem, de asemenea, să ne spălăm picioarele unii altora (***Ioan 13:14***). Totuși, numai dacă ascultăm, aplicăm și ascultăm de Cuvânt, primind în ființa noastră interioară învățătura, mustrarea, corectarea și instruirea lui în dreptate (***2 Timotei 3:16***), atunci este cu adevărat eficient pentru curățirea noastră zilnică.

[Cast, Fără prihană, Fără cusur și Perfect]

Am văzut din afirmația lui Pavel din ***2 Corinteni 11:2*** că Mireasa trebuie prezentată lui Hristos ca o „*fecioară curată*". În ***Coloseni 1:22***, citim că cei astfel prezentați trebuie să fie „*fără prihană și fără vină înaintea Lui*", iar în ***Coloseni 1:28-29***, Pavel declară că lucrările, predicile, avertizările și învățăturile Sale sunt cu intenția ca El să „*înfățișeze pe orice om desăvârșit în Hristos Isus*." Cuvântul „*fără prihană*" din ***Coloseni 1:22*** provine din cuvântul grecesc *amomos* și este același cuvânt care este tradus în ***Apocalipsa 14:5*** ca „*fără prihană*" în descrierea celor 144.000. Același cuvânt este tradus „*fără prihană*" în ***Iuda 24***. În ***Evrei 9:14***, acest cuvânt grecesc este tradus „*fără pată*" în descrierea slujirii vicariale a lui Isus Hristos, așa cum S-a prezentat lui Dumnezeu în numele nostru. Cuvântul indică ceea ce este fără cusur, prihană sau pată. Numai prin harul lui Hristos poate fi prezentat cineva Lui „*fără prihană*". Doar cei ale căror inimi sunt drepte față de Domnul (*fiind supuși și complet supuși*), umblând zilnic în părtășie cu El și în lumină (*adevăr-puritate*) și *supunându-se zilnic curățirii și curățirii Sale de TOATĂ nelegiuirea și necurăția*, pot fi „*sfinți și fără prihană înaintea Lui în dragoste* (***Efeseni 1:4***) și „ *fără prihană în ziua Domnului*

© Biblioteca Spirituală

nostru Isus Hristos" (***1 Corinteni 1:8***). *De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați astfel de lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de El în pace, fără pată și fără prihană* (***2 Petru 3:14***). Cei „*chemați*" din această lume trebuie să-I fie *prezentați ca „o biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără cusur* (*fără prihană sau vină*)". ***Efeseni 5:27***.

Nu este prezentată doar ca „*o fecioară curată*" și „*fără prihană*", ci și „*desăvârșită*", așa cum afirmă Pavel în ***Coloseni 1:28***. Cuvântul grecesc tradus prin „***desăvârșit***" este ***teleios*** și înseamnă ceea ce este terminat sau completat cu referire la un anumit scop sau obiectiv, ca atunci când un constructor sau un lucrător termină o clădire sau un proiect de un anumit fel. Cuvântul este folosit de Pavel în ***Filipeni 1:6***, unde spune: „*Fiind încredințat că Cel ce a început în voi această lucrare bună o va isprăvi* (*îl va isprăvi, o va desăvârși*) *până în ziua lui Isus Hristos*." Acest cuvânt poate fi tradus și prin „*matur*", ca scopul de a „*crește în toate lucrurile în Hristos*", *până la un om „desăvârșit"* (*matur*), la măsura staturii plinătății lui Hristos (**Efeseni 4:15,13**). Dar citiți tot ***Efeseni 4:11-16***. Acesta este un subiect prea vast pentru a fi acoperit aici, dar „*perfecțiunea*" este scopul pe care Domnul îl are pentru toți copiii Săi (***Matei 5:48***). Și există o măsură prescrisă de perfecțiune sau maturitate care trebuie încorporată în ființa interioară a tuturor celor care urmează să fie „*chemați afară*" din această lume prin „ușa" glorificării și prezentați *lui* Hristos. De aceea trebuie să continuăm să creștem (***1 Petru 2:2, 2 Petru 3:18***) și să „*mergem spre desăvârșire*" (***Evrei 6:1***), fiind pregătiți să primim „*adoptarea*" ca fiu deplin, așa cum este explicat în introducere.

[Slujirea Prietenului Mirelui Astăzi]

În lumina a tot ceea ce Dumnezeu dezvăluie cu privire la „*pregătirea*" Miresei, putem vedea importanța unei slujiri de tipul „*Ioan Botezătorul*" pentru a acționa ca „*prieten al Mirelui*" și pentru a auzi VOCEA SA în această zi de pregătire și pentru a ajuta la RESTAURAREA a ceea ce s-a pierdut. Când vechiul Israel s-a îndepărtat de Dumnezeu și s-a aflat sub mâna Lui de judecată, cuvântul Său a venit prin profetul Ieremia, astfel: „*Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel*: «*Iată, voi face să înceteze din locul acesta, înaintea ochilor voștri și în zilele voastre, glasul veseliei și glasul bucuriei, GLASUL MIRELUI și GLASUL MIRESEI*» (vezi ***Ieremia 7:34***; ***16:9; 25:10***). Întrucât țara a devenit pustie și oamenii au fost duși captivi în Babilon, putem vedea cum s-a împlinit literalmente faptul că glasul Mirelui și glasul Miresei au ÎNCETAT din cetățile Iuda și Ierusalim. Totuși, pentru noi există o aplicație spirituală. Din cauza PUSTIIRI SPIRITUALE care a venit asupra bisericii, glasul Mirelui și glasul Miresei nu au fost auzite în țară așa cum a intenționat Dumnezeu. Dar ACUM este timpul RESTAURĂRII. Mirele (Hristos) începe să VORBEASCĂ așa cum nu s-a mai întâmplat niciodată de pe vremea apostolilor bisericii primare, căci El ridică slujitori special pregătiți care I-au auzit glasul și își fac cunoscute scopurile pentru acest timp; și, la rândul său, este pregătită o Mireasă care va vorbi cu un Cuvânt de o putere și o autoritate mai mari.

Domnul vorbește prin ***Ieremia*** despre această restaurare în ***capitolul 33:7-11***. Deși acest pasaj avea o aplicație la Israelul natural (*și încă o are*), trebuie să vedem aplicarea lui la Israelul spiritual sau Biserica. „*Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iuda și pe prinșii de război ai lui Israel și îi voi zidi ca la început. Îi voi curăți de toată nelegiuirea lor, cu care au păcătuit împotriva Mea... Și va fi pentru Mine un nume de bucurie, o laudă și o cinste înaintea tuturor neamurilor pământului, care vor auzi tot binele pe care li-l fac*; *se va auzi în locul acesta... un glas de bucurie și un glas de veselie, glasul mirelui și glasul miresei*, *glasul celor ce vor zice*: «*Lăudați pe Domnul oștirilor, căci Domnul este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!*» *Și al celor ce vor aduce jertfe de laudă în Casa Domnului! Căci voi aduce înapoi pe prinșii de război ca la început*», *zice* Domnul." Domnul își propune să scoată biserica complet din „*captivitatea babiloniană*" a sistemelor și căilor omenești, *la* o RESTAURARE COMPLETĂ, ca la început. Și chiar putere și glorie dincolo de acestea! Și în această restaurare, „*glasul mirelui*" (Hristos) și „*glasul miresei*" (*sfinții pregătiți și unși*) se vor auzi cum nu s-a mai auzit niciodată.

În ***Ioel 2:15-16*** citim aceste cuvinte: „*Suflați trâmbița în Sion, sfințiți un post, chemați o adunare solemnă! Adunați poporul, sfințiți adunarea, adunați bătrânii, adunați copiii și pe cei ce sug! Să iasă mirele din odaia lui și mireasa din cămara ei!*" Aici avem lucrarea de pregătire făcută de cei care „*își ridică glasurile ca o trâmbiță*" în ***Sion*** *(biserica).*

© Biblioteca Spirituală

Isaia 58:1. Există o adunare a celor care aud ce spune Duhul în acest timp al sfârşitului, atât cei maturi spiritual (*bătrânii*), cât şi copiii şi pruncii (*în Hristos*). Suntem sfinţiţi (*separaţi*) *pentru* un post (*de curăţare de întinăciunile lumii şi de sistemele religioase ale „Babilonului"* (***Apocalipsa 18:4***). Acum, datorită acestei lucrări pregătitoare a Domnului, ne putem aştepta ca ***Ioel 2:16*** să fie împlinit prin Mirele ieşind într-o mişcare mai mare a Duhului Său („*din cămara Lui*") şi prin grupul Miresei începând să iasă într-o slujire mai mare („*din cămara ei*"). În ***Maleahi 4:2*** vedem unde Domnul este numit „***Soarele dreptăţii***" care „*va răsări cu vindecare în aripile Lui*." Acum comparaţi acest lucru cu ***Psalmul 19:4-6*** unde citim: „*În ele (cerurile) a pus El un cort pentru soare, care este ca UN MIRE care iese din cămara Lui şi se bucură ca un om puternic să alerge o cursă*." Da, Mirele nostru (Isus) este ieşind ca un „*om puternic*" cu o putere spirituală mai mare printre cei pregătiţi. „*Prietenii*" Săi (*mesagerii speciali*) aud şi trâmbiţează acum Cuvântul Său. Compania Miresei este „*pecetluită*" (***Apocalipsa 7:3***) pentru o slujire mai mare, în pregătire şi anticipare suplimentară a zilei manifestării care vine. Deşi am subliniat aplicarea spirituală a lui ***Ioel 2:16*** şi ***Psalmului 19:5***, aceasta este o preludie pentru timpul când Mirele va ieşi literalmente „*din cămara Sa*" (*cer*) *şi se va întoarce pentru Mireasa Sa, care va ieşi apoi „din cămara ei" de a fi „ ascunsă cu Hristos în Dumnezeu" pe acest pământ* (***Coloseni 3:3***) *şi va fi mutată din pământ în cer pentru a se arăta cu Hristos în glorie* (***Coloseni 3:4***).

Aceasta ne aduce înapoi la „*prietenul Mirelui*." Pe măsură ce se apropie „*nunta Mielului*", putem vedea importanţa acestui tip de slujire din timpul sfârşitului pentru a împlini modelul dat în ***Ioan 3:22-30***. Cadrul care a prilejuit remarcile lui Ioan Botezătorul pe această temă este văzut în versetul 26. I s-au adus lui Ioan rapoarte că Isus şi ucenicii Săi botezau şi „*toţi veneau la el*" (Isus). Cu alte cuvinte, „*Isus are mai mulţi adepţi decât voi!*" Ce ocazie pentru ca „*gelozia ministerială*" să se ridice în inima lui ***Ioan***! Dar Ioan îşi cunoştea locul şi fusese bine pregătit de Duhul lui Dumnezeu. Ioan a răspuns şi a zis: „*Un om nu poate primi nimic, dacă nu i se dă din cer*" (3:27). Ioan ştia că slujirea lui era să pregătească Mireasa pentru Mire şi ca un „*prieten al Mirelui*" *de încredere să caute să uzurpe locul Mirelui şi să atragă afecţiunea şi loialitatea oamenilor către el era de neconceput*. De-ar da Dumnezeu ca toate slujirile de astăzi să fie la fel de înţelepte şi bine pregătite precum Ioan! Dacă vrem să fim admiraţi şi să avem afecţiunea oamenilor, dacă vrem să ne putem lăuda cu cât de vastă este slujirea noastră şi cu lucrurile măreţe pe care le facem, atunci nu suntem în măsură să îndeplinim acea slujire sensibilă şi delicată a „*prietenului Mirelui*" în aceste zile. Ioan a spus: „*Cine are mireasa este Mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-l aude, se bucură foarte mult din pricina glasului mirelui. De aceea, bucuria aceasta a Mea este deplină. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez*." (***Ioan 3:29-30***)

„*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez*." Cât de mult se aseamănă aceste cuvinte simple, directe şi modeste ale lui Ioan cu ceea ce se spune despre cei 144.000 în ***Apocalipsa 14:5***: „*Şi în gura lor nu s-a găsit viclenie?*" Prin aceasta, ei urmează exemplul Mielului (***Apocalipsa 14:4***), căci apostolul Petru spune: „*Căci la aceasta aţi fost chemaţi, pentru că şi Hristos a suferit pentru noi, lăsându-ne o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui, care n-a păcătuit şi în gura Lui nu s-a găsit viclenie*." (***1 Petru 2:21-22***). În mod similar, Isus a vorbit despre Natanael când a spus: „*Iată un adevărat israelit, în care nu este viclenie!*". „*Natanael*" înseamnă „*dar al lui Dumnezeu*." Numai prin darul harului lui Dumnezeu prin Isus Hristos putem fi „*adevăraţi israeliţi*" (în Duh şi Adevăr), aşa cum citim în ***Romani 2:28-29; 9:6-8*** şi să fie „*fără viclenie*" în ziua aceea când grupul Miresei va fi „*răscumpărat de pe pământ*" (*Apocalipsa 14:3*) în gloriile tărâmurilor cereşti ale lui Hristos. Cuvântul „***Israel***" înseamnă „***domnind cu Dumnezeu***" şi, prin urmare, numele se poate referi, în adevăratul său sens şi aplicaţie, doar la acei *biruitori spirituali* care vor fi împreună-moştenitori şi împreună-conducători cu Hristos ca „*regi şi preoţi*" peste pământ (***Apocalipsa 5:10***). *O, cât de mult am dori să fim cu adevărat israeliţi, circumcişi complet pe dinăuntru* (***Romani 2:29***), *total curaţi în inimă* (***Matei 5:8***), *fără rezerve în ceea ce priveşte dedicarea noastră ca „jertfă vie" lui Dumnezeu* (***Romani 12:1***), *fără compromisuri în fidelitatea noastră faţă de Hristos, Mirele nostru* (***Apocalipsa 14:4, 17:14***) *şi atât de absolut sinceri şi onești înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor, încât să nu fie posibilă nicio viclenie în gura noastră. Aceasta este calea către* ***Fiul*** *şi* ***Mireasa****!*

© Biblioteca Spirituală

[Filiația Manifestă este Încă Viitoare]

Da, scopul acestei ore este ***filiația!*** Căci, indiferent de „*rolul*" particular (*sau „postul" de responsabilitate*) pe care suntem aleşi să-l îndeplinim în Împărăţia viitoare a Domnului nostru, scopul Domnului este ca noi toţi să venim (*la timpul potrivit*) să manifestăm ***filiația***. Dar scopul este la fel de clar cel al Miresei! ***Primii fii*** ai lui Dumnezeu care vor fi dezvăluiţi (*manifestaţi*) în gloria cerească vor fi acel grup sau acea companie aleasă de „*fecioare caste*" *care vor fi primiţi de Mire la miezul nopţii*, intrând cu El în căsătorie, pentru totdeauna pentru a fi Mireasa Lui cerească (***Matei 25:10***) şi pentru a sta cu El pe tronul Său de glorie (***Apocalipsa 3:21***). Slujirea „*prietenului Mirelui*" (*mesageri speciali care ajută la pregătirea Miresei*) nu s-a încheiat încă; de fapt, o astfel de slujire nu a ajuns încă la plinătatea ei. Prin harul şi mila extinse ale lui Dumnezeu, mai avem un timp de pregătire pentru a putea fi gata pentru ziua viitoare a manifestării. Suntem în „*zorii*" ***erei fiilor lui Dumnezeu manifestaţi***, dar încă nu a sosit ziua în care unii vor fi schimbaţi şi îmbrăcaţi în nemurire „*într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la trâmbiţa de apoi* (a 7-a - ***Apocalipsa 10:7***)" (***1 Corinteni 15:52***). Există suflete îndrăzneţe în ţară care pretind că au sosit deja: *sunt deja fii ai lui Dumnezeu manifestaţi; şi au intrat deja în tărâmul „perfecţilor", aşa cum se menţionează* în ***1 Corinteni 13:10***; şi acum sunt dincolo de tărâmul „*darurilor*" şi „*slujirilor*" date *bisericii* (***1 Corinteni 12:7-10, Efeseni 4:11***). Dar acest lucru nu este adevărat! Mai sunt multe schimbări care trebuie să aibă loc în fiecare dintre noi în această zi de pregătire, chiar de la „*slavă în slavă*" spirituală (***2 Corinteni 3:18***), şi avem nevoie de darurile Duhului Sfânt pentru a ne ajuta să ajungem „*la un om desăvârşit, la măsura staturii plinătăţii lui Hristos*" (***Efeseni 4:11-15***).

Cuvântul „*schimbat*" din ***2 Corinteni 3:18*** este o traducere a cuvântului grecesc metamorphoomai, din care provine cuvântul englezesc „metamorphosis" (un cuvânt care indică transformare, cum ar fi schimbările unei omizi până când aceasta iese într-un fluture frumos). Acelaşi cuvânt grecesc este tradus prin „*transfigurat*" în ***Matei 17:2*** pentru a descrie schimbarea care a avut loc în trupul lui Isus pe munte. Acelaşi cuvânt grecesc este tradus prin „*transformat*" în ***Romani 12:2***. Astfel, putem vedea că acum să fim transformaţi în interior „*din slavă în slavă*" până în ziua în care vom fi gata să „*ieşim*" din „*coconul*" corpului nostru terestru în slava şi frumuseţea transfigurate a corpului nostru ceresc (vezi ***1 Corinteni 15:20***, ***Filipeni 3:21***).

[Ucenicia şi procesul actual de regenerare]

Să aruncăm o ultimă privire la ***Apocalipsa 14:4***, unde cei 144.000 sunt descrişi ca fiind cei care „*urmează Mielul oriunde merge El.*" În ***Matei 16:24*** citim: „*Atunci Isus a zis ucenicilor Săi*: «*Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie*». În acest caz, Isus nu dădea formula mântuirii (care este un dar gratuit - ***Romani 6:23***), ci mai degrabă cerinţele pentru cei care aspiră să-L urmeze până la culmea filiaţiei depline (*co-moştenire şi co-conducere*) în Împărăţia Sa cerească. Observaţi că El le-a spus aceste cuvinte ucenicilor Săi. Un „ucenic" este cineva care a luat *asupra* sa „*jugul*" (*voinţa*) lui Hristos şi este învăţat (*disciplinat, îndrumat*) de El (***Matei 11:29***). Calea uceniciei este *spre* perfecţiune (*ceea ce este complet, deplin, matur*), aşa cum citim în ***Luca 6:40***: „*Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul său; ci fiecare (ucenicul) va fi desăvârşit ca învăţătorul său* (*citire marginală*)." Vezi şi ***Matei 19:21***.

Privind din nou la ***Matei 16:24***, cele trei cerinţe date de Isus pentru ucenicie sunt *lepădarea de sine*, *luarea crucii* (*ascultarea şi sacrificiul de sine*) şi *urmarea Lui* (*în exemplul Său de supunere completă faţă de voia Tatălui în fiecare aspect al vieţii*). A iubi orice persoană sau orice lucru mai mult decât Îl iubim pe Domnul ne descalifică din a fi ucenicii Lui (***Matei 10:37***, ***Luca 14:26***). Trebuie să fim dispuşi să părăsim TOT (*ceea ce ne-ar împiedica în vreun fel să „**mergem mai departe**" cu El*), ***Luca 14:33***. Trebuie să ne „*urăm*" propria viaţă personală, fiind dispuşi să ne „*pierdem*" viaţa sufletească (*personală*), ca să putem „găsi" viaţa spirituală (*a lui Hristos*) (***Matei 10:39, 16:25***). Trebuie să „*calculăm costul*" construirii unui „*turn*" care duce la Împărăţia cerească (***Luca 14:28-30***), care este „*premiul chemării cereşti* (sau cereşti - ***Evrei 3:1***) a lui Dumnezeu în Hristos Isus" (***Filipeni 3:14***). Trebuie să fim dispuşi să ne mulţumim cu condiţii de predare totală (*pace*) ca nu cumva să ne trezim „*luptând*" (*rezistându-ne*) chemării şi scopului lui Dumnezeu pentru noi (***Luca 14:31-32***).

© Biblioteca Spirituală

În ***Matei 19:27***, Petru îi pune lui Isus această întrebare: „*Iată, noi am părăsit toate şi Te-am urmat; ce ne va fi deci?*” Citând răspunsul lui Isus din versetul 28, voi schimba punctuaţia oferită de traducători (*pe care o cred incorectă*) prin eliminarea virgulei de după cuvântul „*mine*” şi plasarea ei după cuvântul „*naştere din nou*”, astfel încât să se citească astfel: „*Adevărat vă spun că voi, care Mi- aţi urmat Mie la naşterea din nou, când Fiul omului va şedea pe scaunul de domnie al slavei Sale, veţi şedea şi voi pe douăsprezece scaune de domnie şi veţi judeca cele douăsprezece seminţii ale lui Israel*.” ACUM (*această epocă*) este timpul regenerării (*sau recreării*) în omul dinăuntru. Pe măsură ce ÎL URMĂM, suntem din ce în ce mai mult regeneraţi. Acest lucru este NECESAR dacă vrem să împărtăşim tronul Lui şi să domnim cu El. Acum observaţi versetul 29: „*Şi oricine a părăsit case, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau ogoare, pentru Numele Meu, va primi însutit*.” Aici îi avem pe „*însutit*” („*grâu întreg în spic*” - ***Marcu 4:20,28***) care vor fi „*seceraţi*” din tărâmul inferior (*pământesc*) şi mutaţi în tărâmul superior (ceresc) pentru a domni alături de Hristos. Cei treizeci şi şaizeci (*fire şi spic*) vor rămâne pe pământ. Aşadar, luaţi aminte! Dacă vreţi să fiţi CU Hristos în Împărăţia Sa conducătoare, URMAŢI-L ÎN REGENERARE!!!

[Notă a editorului – pentru un studiu suplimentar al lucrării profetice pregătitoare care va avea loc înainte de întoarcerea Domnului, vă rugăm să consultaţi broşura fratelui Earls, ***„Ilie este pe primul loc”***. https://www.firstloveministry.com/Earls/booklets/elijah/elijah-entire.htm]

GLASUL MIRELUI [PARTEA I]

https://www.firstloveministry.com/Earls/wlfot_2/vob/vob01.htm

Titlul ales pentru acest articol este semnificativ. Domnul Isus Hristos, care este Mirele, pregăteşte acum o Mireasă care să fie primită de El când va veni (vezi ***Matei 25:10***, ***Apocalipsa 19:7***, ***Faptele Apostolilor 15:14***). Dar CUM pregăteşte El această Mireasă? A spune că face acest lucru prin *Cuvântul şi Duhul Său* nu răspunde pe deplin la întrebare. Iată modelul! Isus a venit în trup acum aproximativ 1900 de ani şi, la acea vreme, urma să fie prezentat Israelului trupesc ca Mire. Israel era Mireasa care trebuia să fie pregătită pentru Soţul ei, ***Iahve*** Dumnezeu. „*Legământul căsătoriei*” avusese loc cu mulţi ani înainte *la Muntele Sinai*; dar, din moment ce Dumnezeu era Duh şi nu trup, era imposibil ca El să locuiască în mod real cu Israel în persoană, consumând pe deplin relaţia de „*căsătorie*.” În acest scop, Dumnezeul invizibil a trebuit să Se întrupeze într-un „*veşmânt*” de trup, pentru a putea fi unit cu un popor de trup.

Vedem acest lucru declarat profetic în ***Isaia 61:10***, unde Mesia cel promis declară: „*Mă voi bucura foarte mult în Domnul, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu, căci El m- a îmbrăcat cu HAINELE mântuirii* (*trupul Său fizic care va fi dat pentru mântuirea noastră*), *m- a acoperit cu MANTAUA neprihănirii* (*neprihănirea fără păcat a veşmântului Său interior sau sufletesc*), *CA UN MIRE care se împodobeşte cu podoabe*” (*literal în ebraică spune „se împodobeşte ca un preot”, căci El a fost îmbrăcat cu trup omenesc pentru a îndeplini slujba Marelui Preot*). Faptul că Mireasa trebuia să fie pregătită şi ea în acel moment este indicat de cuvintele finale ale versetului 10: „*şi ca o MIREASĂ care se împodobeşte cu BIJUTERIILE ei*” (*trăsături de caracter nobile acceptabile pentru Mirele ei*).

Israelul firesc, însă, nu a fost dispus să fie pregătit la momentul venirii Domnului în trup omenesc. Ea a refuzat să-şi primească Mirele, alegând mai degrabă să-şi continue aventura ilicită cu Roma, care trăia cu ea la acea vreme. Isus a făcut aluzie simbolic la acest fapt în discuţia Sa cu femeia din Samaria, la fântâna lui Iacov (***Ioan 4:16-18***). Femeia reprezenta poporul de legământ al lui Dumnezeu din acea vreme, *Iacov-Israel*. „*Isus i-a zis: Du-te, cheamă pe bărbatul tău şi vino aici.* Femeia i-a răspuns: «*N-am bărbat*». Isus i-a zis *: «Bine ai zis: N-am bărbat; căci ai avut cinci bărbaţi; şi cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău*». În limba greacă, cuvântul pentru bărbat şi bărbat este acelaşi. Doar contextul poate determina ce formulare ar trebui folosită.

© Biblioteca Spirituală

Isus nu spunea că fusese căsătorită cu cinci soți diferiți, ci mai degrabă că trăise cu cinci bărbați diferiți, iar bărbatul care trăia acum cu ea nu bărbatul (soțul) ei. Dumnezeu acuzase în repetate rânduri Israelul că I-a fost infidel și că avea „*aventuri*" cu alte națiuni și cu zeii lor idoli, iar o astfel de implicare a dus la captivitatea ei în fața acelor națiuni, alături de care a trebuit să trăiască. (vezi ***Ezechiel 16:26, 28, 32; 23:5, 9, 14-17, 22-23, 30***). Astfel, cei cinci „*bărbați*" pe care Isus i-a acuzat pe Israel că „*îi are*" erau ***Egiptul***, ***Asiria***, ***Babilonul***, ***Medo-Persia*** și ***Grecia***, iar „*bărbatul*" care trăia cu ea în timpul lucrării lui Isus era ***Roma***.

Hotărârea lui Israel de a „*avea*" ***Roma***, în locul adevăratului ei Mire, Isus Hristos, a fost exprimată prin cuvintele preoților cei mai de seamă înaintea lui Pilat: „*N-avem alt împărat decât pe Cezar*." Despre Isus au spus: „*Nu vrem ca omul acesta să domnească peste noi*" (vezi ***Ioan 19:15, Luca 19:14***). De aceea a fost Isus răstignit. Scopul lui Dumnezeu, însă, nu poate fi zădărnicit. Ocazia morții Mirelui respins a fost folosită pentru a răscumpăra întreaga omenire păcătoasă și pentru a pune în vigoare un NOU legământ de căsătorie (*eliminând pe cel făcut la Sinai*), și aceasta cu un NOU ISRAEL SPIRITUAL. Întrucât Mireasa pământească a lui Israel nu era pregătită să-și primească Mirele, ***căsătoria nu a putut fi consumată la prima venire a lui Isus***; prin urmare, O PERIOADĂ MAI LUNGIĂ DE TIMP a fost necesară, pentru ca din noul Israel spiritual al neamurilor, Hristosul Glorificat să „*ia din ei un popor pentru Numele Lui*" (***Faptele Apostolilor 15:14***). Și așa cum o Mireasă ia numele soțului ei, așa va lua un „*nou Israel*" „*Mireasă*" dintre „*copiii făgăduinței*" (***Romani 4:13-16, 9:6-8***, ***Galateni 3:16-22,29, 4:22-31***) să fie pregătită să-L primească pe Domnul Isus la revenirea Sa DIN NOU.

Desăvârșirea căsătoriei va fi posibilă nu prin „coborârea" Mirelui la planul cărnii umane prin întrupare, așa cum a făcut anterior, ci prin procesul de „ridicare" a trupurilor fizice ale Miresei la planul VIEȚII GLORIFIATE, pentru ca Mireasa să poată LOCUI cu Soțul ei în trupuri asemenea *trupului* Său glorios (vezi ***Filipeni 3:20-21***). Isus s-a referit la această „înviere" (prin mutare și glorificare) în ***Ioan 6:39-40, 44***; dar cuvintele Sale se pot aplica ȘI la „*învierea*" ULTERIOARĂ prin învierea trupurilor moarte ale sfinților.

(*NOTĂ: întrucât în acest articol ne ocupăm doar de acel grup select care va alcătui Mireasa, nu vom intra în detaliile învierii „morților în Hristos" și ale mutării sfinților vii care vor fi „CHEMAȚI" la cina nunții de la sfârșitul necazului (**Apocalipsa 19:9**). De asemenea, ei vor fi „înviați" la planul vieții glorificate ca parte a „alaiului miresei", atât ca „fecioare în așteptarea" Miresei, cât și ca parte a „guvernării" Marelui Rege.*)

[Ioan Botezătorul: Rolul prietenului mirelui]

Având în vedere factorii anteriori, să trecem acum la punctul cheie al modelului așa cum a fost portretizat în viața lui Ioan Botezătorul. Ioan a fost o slujire specială ridicată de Dumnezeu cu un mesaj special pentru a îndeplini rolul de „*prieten al Mirelui*." În timpurile biblice, când un bărbat dorea mâna unei anumite fecioare în căsătorie, alegea un prieten apropiat și de încredere ca „*intermediar*". Când se obținea consimțământul fecioarei și al părinților ei, acest prieten continua să acționeze în numele Mirelui pe tot parcursul perioadei aranjamentelor formale, jurămintele de logodnă și căsătoria. Când, în cele din urmă, Mirele „*și-a luat*" Mireasa și a condus-o la casa lui (*sau la casa tatălui său*) pentru sărbătoarea nunții și consumarea căsătoriei, atunci se împlinea bucuria prietenului Mirelui (***Ioan 3:29***).

Ioan Botezătorul a apărut în scenă cu puțin timp înainte ca Isus să-Și înceapă lucrarea. Lucrarea lui Ioan era să „*întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepți, SĂ PREGĂTEASCĂ DOMNULUI UN POPOR PREGĂTIT*" (***Luca 1:17***). El trebuia să „*pregătească calea*" (***Matei 3:3***) pentru ca Domnul să fie pe deplin unit în căsătorie cu Mireasa Sa aleasă. Întrucât Israelul natural și-a respins Mirele, TRANSFERUL a avut loc așa cum s-a explicat anterior și ***a fost instituit un nou legământ*** (***Matei 21:43, 26:28***). Acum, ***sfârșitul unei alte ere este aproape*** și, în curând, Mirele va veni din nou să-Și revendice *Mireasa spirituală*; de data aceasta pentru a fi primit de ea cu bucurie. Nu ar trebui atunci să vedem modelul împlinit în zilele noastre, ca slujbe speciale cu un mesaj special să fie ridicate de Dumnezeu pentru a îndeplini rolul de „*prieten al Mirelui?*" Ioan Botezătorul nu făcea parte din preoția obișnuită a vremii sale. *Tot așa,*

© Biblioteca Spirituală

Domnul a ridicat mesageri speciali în zilele noastre, care nu fac parte din „preoția" obișnuită a lumii bisericești organizate. Ei au fost pregătiți, așa cum a fost Ioan, într-un „pustiu" special de încercare și dovedire. Și au o misiune specială de a fi „*prietenii Mirelui, care stă și ÎL LAUDĂ, bucurându-se foarte mult de GLASUL Mirelui*" (***Ioan 3:29***).

Citim că „*CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în PUSTIE*" (***Luca 3:2***). El a fost „*pus deoparte*" de religia tradițională, pentru a putea primi o revelație nouă a scopului Domnului. Chiar și în zilele noastre, este nevoie de o slujire și un mesaj special pentru a pregăti Mireasa, *căci Mireasa va fi primită de Domnul ÎNTÂI, când El va veni la miezul nopții* (***Matei 25:6, 10***). ***Mireasa*** *nu este întreaga biserică, ci un GRUP SELECT din biserică, reprezentat de* „***copilul de parte bărbătească***" (*indicând pregătirea SPIRITULUI*) din ***Apocalipsa 12:5*** și *de cele 144.000 de pârgi* (*PRIMII* (*dezvăluiți pentru a fi gata*) *din* ***Apocalipsa 14:1***). Grupul Miresei va fi PRIMUL DINTRE FII LUI DUMNEZEU CARE VOR FI MUTAȚI ÎN VIAȚĂ GLORIFICATĂ fără experiența morții. La scurt timp după ce își vor primi trupurile glorificate, ei vor fi MANIFESTAȚI sau descoperiți, vezi ***Romani 8:19***) prin APARIȚIE (*așa cum a făcut Isus după ce a fost glorificat* - vezi ***Luca 24:13-43***) la mii și mii de creștini de pe pământ.

[Marta și Maria: Mireasa și cei care au mai rămas]

Adevărul celor de mai sus este frumos portretizat într-o dramă simbolică în ***capitolul 11*** din ***Ioan***. ***Marta*** (*care o simbolizează pe MIREASA lui Hristos*) „*de îndată ce a auzit că vine Isus, S-a dus și L-a întâmpinat*" (***Ioan 11:20***), în timp ce ***Maria*** a rămas unde era. ***Maria*** îi reprezintă pe creștinii care vor fi lăsați în urmă când Mireasa va fi luată. Dar observați cuvintele din ***Ioan 11:28***. După ce ***Marta*** L-a întâlnit pe Domnul în afara cetății (*simbolic al întâlnirii cu Domnul „în văzduh"*), ea S-A ÎNTORS „*și a chemat-o în secret pe Maria, sora ei, zicând*: «*Învățătorul a venit și te cheamă*». Aceasta va fi „*slujba de mesager*" a fiilor glorificați ai grupului Miresei către biserica care rămâne pe pământ în timpul perioadei necazului. Astfel, ei vor „*hrăni biserica în pustie*" (***Apocalipsa 12:6***). Întrucât Marta s-a întors și i-a vorbit Mariei ÎN SECRET, aceasta arată că *slujirea grupului Miresei va fi doar pentru creștini - și nu pentru oamenii lumii*. Totuși, datorită „*manifestării*" lor, prin care ei vor hrăni, susține, proteja și călăuzi biserica rămasă în slujirea ei către lume, acești fii glorificați vor fi cu siguranță mijloacele prin care mulțimi vor fi „*eliberate din robia stricăciunii, la slăvirea libertății copiilor lui Dumnezeu*" (***Romani 8:21***).

În lumina simbolismului ***Martei*** și ***Mariei*** din **Ioan capitolul 11**, aș dori să fac câteva observații asupra versetului din ***Luca 10:38-42***. Ni s-a spus întotdeauna că acest pasaj arată că ***Maria*** era cea spirituală, iar ***Marta*** nu. Nimic nu ar putea fi mai departe de adevăr. ***Marta*** a fost cea care l-a primit pe Isus (*și pe ucenicii Săi*) în CASA EI (***Luca 10:38***), simbolizând biserica, care este casa lui Dumnezeu (***Efeseni 2:19***). ***Marta*** era evident cea mai în vârstă dintre cele două și capul casei, fiind astfel SIMBOLIC pentru creștinii care sunt mai MATURI în credință. Numele „***Marta***" înseamnă SOBRIETE (*ceea ce are o natură profundă și serioasă*). Uneori este tradus prin „*doamnă*". Modul în care ***Marta*** i s-a adresat lui Isus în ***Luca 10:40*** arată că Îl CUNOȘTEA bine și, evident, fusese urmașă a Lui de ceva vreme. Credința ei implicită este văzută în ***Ioan 11:27***.

Când Isus și ucenicii Săi flămânzi au fost primiți în casa ***Martei***, era responsabilitatea ei să se pregătească pentru nevoile lor și să-i „*slujească*". Ar fi fost extrem de neglijentă dacă ar fi procedat altfel. Făcea ceea ce trebuia să facă, pentru a îndeplini simbolismul celor care sunt suficient de maturi în credința și experiența lor creștină pentru a-L „*sluji*" pe Învățător. ***Marta*** a fost mustrată de Isus, nu pentru că „*slujea*", ci pentru că era neliniștită din cauza nevoii ei de ajutor și pentru că o critica pe ***Maria***. Isus a spus clar că ***Maria*** avea o nevoie și alesese ceea ce nu i se va lua (***Luca 10:42***). Numele „***Maria***" înseamnă *AMĂRĂCIUNE* sau *TRISTEȚE*, iar în imaginea simbolică ea reprezintă sufletul pocăit a cărui nevoie de mântuire l-a condus pe el (sau pe ea) la „*picioarele lui Isus*" pentru a primi ceea ce „*nu i se va lua.*" Aceasta poate fi doar o referire la experiența „*nașterii din nou*" și la DARUL vieții veșnice (***Romani 6:23***), pentru care nu trebuie să ne pocăim (***Romani 11:29***) și nici să fim luați înapoi de Dumnezeu. Astfel, imaginea simbolică de aici se potrivește cu cea descrisă în ***Ioan 11***, care o arată pe ***Marta*** ca „*doamna aleasă*."

„*Amărăciunea*" sau „*durerea*" numelui ***MARIA*** indică, de asemenea, dezamăgirea sau

© Biblioteca Spirituală

durerea de a fi lăsat în urmă (*ca „fecioarele nechibzuite" din* ***Matei 25:8-12***) atunci când ***Marta***, simbolică pentru „*fecioarele înţelepte*" sau ***Mireasa***, este primită de Domnul la miezul nopţii (***Matei 25:6, 10***). Maria reprezintă creştinii „*născuţi din nou*" care au primit darul vieţii veşnice, dar cărora le va lipsi „*untdelemnul*" (***Duhul Sfânt***) şi nu vor fi suficient pregătiţi sau dovediţi a fi *în grupul* ***Martei*** sau ***Miresei***. ***Mireasa***, fiind prima care este mutată, TREBUIE să „*se pregătească*" ÎNAINTE, înainte ca „*ceasul încercării*" (*perioada necazului*) să vină „*peste toată lumea, ca să-i încerce pe locuitorii pământului*" (***Apocalipsa 3:10***). Prin urmare, o lucrare de pregătire a „*lui Ioan Botezătorul*" este atât de esenţială în acest moment.

GLASUL MIRELUI [PARTEA A II-A]

https://www.firstloveministry.com/Earls/wlfot_2/vob/vob02.htm

[Fiu sau mireasă?]

Am citit recent un articol care spunea: „«*FILIAŢIA*», nu «*nunta*», este problema momentului". Tocmai astfel de JUMĂTĂŢI de adevăruri înşelătoare cauzează confuzie. Adevărul este că nu este vorba de «*filiaţie*» SAU de «*nuntă*», ci de AMBELE. ***Filiaţia*** manifestă este SCOPUL (*la timpul potrivit*) pe care Dumnezeu îl are pentru TOŢI fiii şi fiicele Săi în creştere acum pe pământ, indiferent dacă sunt aleşi să îndeplinească «*rolul*» ***Miresei în Împărăţia viitoare*** sau un ALT rol. Este adevărat că vor exista fii manifestaţi care NU sunt în ceata Miresei, dar TOŢI cei din ceata Miresei VOR FI FII (*şi fiice*) MANIFESTAŢI. Acest lucru TREBUIE să fie, cu excepţia cazului în care credem că cea mai înaltă poziţie în Împărăţia viitoare, cea a Miresei cereşti a Domnului, este să fie alcătuită dintr-o grămadă de copii imaturi. Cea mai importantă persoană din viaţa unui mare Rege este mireasa sau soţia sa, dar pentru a conduce un regat vast, el trebuie să aibă MULŢI care să-L SERVEASCĂ (*pe El şi pe Mireasa Sa*) în diverse funcţii, precum şi să ocupe multe „*posturi*" în guvernul Său. Chiar şi aşa, va exista o OASTE VASTĂ (***Apocalipsa 7:9-17***) de fii care vor fi gata să fie manifestaţi (*revelaţi*) prin a fi înălţaţi şi glorificaţi la sfârşitul necazului, pentru a putea „*domni şi domni*" cu Hristos, dar fără a funcţiona ca parte a Miresei.

(*NOTĂ: nu este scopul meu în acest articol să mă ocup de scopul şi destinul pe care Dumnezeu le are pentru cei care intră în filiaţie manifestă în trupuri fizice de carne şi sânge pe planul pământesc). Acesta este un subiect complet diferit şi are legătură în principal cu venirea erei milenare; deci nu este o preocupare majoră pentru noi. Totuşi, înainte ca cortina finală să cadă peste* ***această epocă****, pare sigur că o „pârgă" va manifesta o astfel de nemurire fizică ca o mărturie a adevărului „lucrării desăvârşite" a lui Isus Hristos şi ca un început al restaurării „paradisului edenic" pe pământ, aşa cum a fost experimentat de Adam şi Eva la început.*)

[Logodnă la vârsta actuală vs. căsătorie viitoare]

Acum trebuie să analizăm mai atent diferenţa dintre biserică aşa cum a funcţionat pe pământ într-o relaţie de soţ şi soţie bazată pe legământul căsătoriei în timpul ACESTEI dispensaţii şi Mireasa CELESTĂ a lui Hristos care vine pentru NOUA dispensaţie care este ACUM LA ÎNDEMÂNĂ. În ***2 Corinteni 11:2-3***, vedem că toţi creştinii născuţi din nou, sfinţiţi de Duhul Sfânt, sunt *LOGODICI* cu Hristos, dar trebuie să-şi PĂSTREZE starea de „vicină"; refuzând „întâlnirea" cu lumea şi cu întinăciunile ei, rămânând fideli (*şi fideli*) numai lui Hristos, pentru a fi PREZENTAŢI ÎN MOD FAPTIC lui Hristos (*Mirele*) ca Mireasa Sa CELESTĂ. În vremurile biblice, o logodnă era practic aceeaşi cu căsătoria noastră de astăzi, cu excepţia faptului că Mirele, de obicei, nu-şi „lua" Mireasa să trăiască cu el şi să consume căsătoria imediat. De obicei, exista o perioadă de timp care intervenea. În momentul logodnei, se schimbau jurămintele, se dădeau zestrea şi darurile, iar LEGAL cuplul era soţ şi soţie. Faptul că un cuplu *logodit* era considerat soţ şi soţie se observă în ***Deuteronom 22:23-24***. Se vede şi în cazul lui Iosif şi al Mariei. Citiţi ***Matei 1:18-20***, unde se spune că Maria era *logodită* cu Iosif. Totuşi, când Iosif a descoperit că Maria era „*însarcinată*", ca SOŢ al ei, a decis să o „lase" sau să DIVORŢEZE de ea în privat, nevrând să o facă public de pildă. De asemenea, îngerul Domnului i-a spus lui Iosif: „*Nu te teme să o iei pe Maria, SOŢIA ta*."

© Biblioteca Spirituală

Acum, am fost *angajaţi* sau uniţi într-o relaţie de legământ cu Hristos şi, spiritual, suntem „mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui" (***Efeseni 5:30***). Aşa cum în tipul biblic original, Eva a fost formată dintr-o celulă sau o sămânţă luată din trupul lui Adam, tot aşa a luat fiinţă biserica prin „naşterea" din sămânţa nestricăcioasă a lui Hristos (***1 Petru 1:23***); şi aşa cum Eva a fost constituită din însăşi carnea sau „trupul" lui Adam, tot aşa adevărata biserică spirituală este „trupul" lui Hristos astăzi. Dar Eva a fost unită cu Adam ca soţia sa şi astfel cei doi devin UNUL; ea fiind ATÂT trupul său, cât şi mireasa sa. Tot aşa, biserica este ACUM unită SPIRITUAL cu Hristos într-o relaţie de LEGĂMÂNT de soţ şi soţie, căci „cine se uneşte *cu* Domnul este UN SINGUR DUH" (***1 Corinteni 6:17***). Pavel, vorbind despre unirea bărbatului şi a femeii în relaţia de căsătorie, spune: „Taina aceasta este mare; dar eu o vorbesc despre Hristos şi despre Biserică" (***Efeseni 5:32***).

Totuşi, trebuie să facem distincţia între biserica care funcţionează astăzi într-o relaţie de legământ matrimonial SPIRITUAL (PRIN Duhul Sfânt) cu Hristos şi unirea FACTUALĂ şi LITERALĂ VENITOARE a lui Hristos (Mirele) şi a Miresei Sale CEREŞTI: cei care sunt un grup special pregătit şi select în AFARA organismului bisericesc actual care funcţionează pe pământ, care sunt într-adevăr „fecioare" (ambele „înţelepte" ca în ***Matei 25:4*** şi „neîntinate" ca în ***Apocalipsa 14:4***). Diferenţa este pur şi simplu o chestiune de adevăr DISPENSATIONAL. Când Isus a murit pe cruce, a luat fiinţă NOUA relaţie de legământ matrimonial cu Israelul spiritual (biserica). Dar chiar actul care a pecetluit legământul a dus la LUAREA Mirelui din biserică. Când El a înviat din morţi, trupul Său fizic a fost „înviat" la planul vieţii glorificate şi a devenit imposibil pentru biserică în timpul acestei dispensaţii să LOCUIEŞCĂ FACTUAL cu El pe acel plan. Isus a prevăzut acest lucru şi a vorbit despre el în aceste cuvinte: „*Poate fiii din camera nunţii să se plângă, cât timp mirele este CU ei? Dar vor veni zile când mirele va fi LUAT de la ei, şi atunci vor posti*." (***Matei 9:15***). Jefuită de prezenţa Lui personală şi imediată, biserica a primit prezenţa Lui SPIRITUALĂ prin lucrarea Duhului Sfânt (***Ioan 14:15-18***).Şi această relaţie de căsătorie spirituală a continuat în dispensaţia prezentă.

În curând va avea loc o schimbare definitivă. Şi pentru noua dispensaţie, începe un nou aranjament. Cuvântul „biserică" provine din grecescul ekklesia, care înseamnă „cei chemaţi afară". Adevărata biserică a fost „chemată afară" din această lume (şi din răul ei) şi separată *pentr* Hristos. Ei sunt în lume, dar nu sunt din ea (***Ioan 17:16***). În prezent, aceasta este o separare spirituală . Cuvântul „a sfinţi" în greacă înseamnă „a separa", iar adevărata biserică a fost sfinţită sau separată de lume *pentru* Hristos prin sânge (***Evrei 13:12***), prin Cuvânt (***Ioan 17:17; Efeseni 5:26***) şi prin Duh (***Romani 15:16***). Aceştia sunt „*cei trei care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa (Cuvântul) şi sângele*" (***1 Ioan 5:8***). Dar când Hristos se va întoarce, acea parte a adevăratei biserici care este gata va fi „*chemată afară*" în mod factual şi literal din această lume, pentru a deveni „Mireasa cerească" a lui Hristos. Biserica rămasă pe pământ va continua să funcţioneze prin lucrarea spirituală a Duhului Sfânt pe tot parcursul perioadei necazului, iar cei care sunt apoi cu adevărat sfinţiţi (separaţi) vor fi cu adevărat sfinţiţi (separaţi) *pentru a...*Domnul, întărind „chemarea şi alegerea lor" (***2 Petru 1:10***), va fi, de asemenea, literalmente „chemat afară" din lume la sfârşitul necazului şi, împreună cu „morţii în Hristos" care vor fi înviaţi la acel moment (***1 Tesaloniceni 4:16-17***), se va alătura Domnului şi Miresei Sale pentru a funcţiona ca Casă şi Guvernare a Sa în noua dispensaţie.

[Biserica „văduvelor"]

Deoarece Mirele a fost luat, biserica este înfăţişată simbolic în Scripturi ca o „văduvă" în timpul acestei dispensaţii . Isus a făcut aluzie la acest lucru când a spus: „*Adevărat vă spun că multe văduve erau în Israel în zilele lui Ilie, când cerul a fost închis trei ani şi şase luni, când era o mare foamete în toată ţara; dar Ilie n-a fost trimis la niciuna dintre ele, afară de o văduvă în Sarepta, în Sidon*." (***Luca 4:25-26***). Faptul că Ilie slujeşte acestei văduve neamuri este un tip al Duhului lui Hristos care slujeşte bisericii în mare parte neamuri din această epocă. În poveste (vezi ***1 Regi 17:9-16***) vedem şi o imagine a adevăratei biserici care slujeşte lui Hristos (în Duh), în timp ce văduva l-a susţinut pe Ilie şi l-a pus pe primul loc (***17:9,13***) şi, ca urmare, vasul ei cu făină

© Biblioteca Spirituală

(*Cuvântul viu al lui Dumnezeu*) şi urciorul cu untdelemn (prezenţa Duhului Sfânt) nu s-au epuizat niciodată (17:14). Cei trei ani şi jumătate fără ploaie (***Luca 4:25, Iacov 5:17, 1 Regi 17:1, 18:1***) sunt echivalentul a 1260 de zile, iar atunci când sunt traduşi în timp profetic de o zi pentru un an (***Ezechiel 4:6***), aceştia descriu cei 1260 de ani de la momentul „rupturii" bisericii în est şi vest, care a avut loc pe parcursul unui număr de ani, începând cu anul 692 d.Hr. „PÂNĂ în ziua în care Domnul va trimite *ploaie* pe *pământ"* - ***1 Regi 17:14*** (simbolizând a DOUA CINCIZECIME sau „*ploaia târzie*" care vine).

În Noul Testament, aceleaşi 1260 de zile sunt menţionate în ***Apocalipsa 11:3***, iar dintr-o perspectivă istorică pe termen lung, ele descriu cei 1260 de ani în care „cei doi martori" (*rămăşiţa aleasă, de-a lungul acestei epoci a bisericii care urmează diviziunii est-vest*) au continuat să „profeţească", „îmbrăcaţi în saci" (durere şi jale în timpul vremurilor de apostazie şi persecuţie). Ne aflăm acum la sfârşitul acestei perioade istorice şi, din cauza apropierii revărsării „*ploii târzii*", auzim „*un sunet de ploaie abundentă*" (***1 Regi 18:41***) în timpul mişcării pregătitoare actuale a Duhului. Ne aflăm, de asemenea, în timpul în care Ilie (*Duhul lui Hristos în poporul Său*) se roagă pentru revărsarea promisă (***1 Regi 18:42-46, Iacov 5:18; Zaharia 10:1***), iar credinţa se ridică pe măsură ce vedem un „nor mic" de „*martori aleşi*" (***Evrei 12:1***) ridicându-se din mare (poporuri) şi supunându-se scopului lui Dumnezeu în acest ceas (***1 Regi 18:44***), astfel încât ştim că „*o ploaie mare*" este aproape (***18:45***).

Între timp, biserica, ca „văduvă", este dispusă să-şi suporte „ocara" (***Isaia 54:4***), rămânând credincioasă Soţului ei, fiind susţinută de harul Său (***1 Regi 17:14***) şi aşteptând ca El să vină şi să o ia să locuiască cu El. Asemenea văduvei din ***Luca 21:1-4***, ea Îi dă Domnului ei tot ce are (şi este) şi, asemenea văduvei din ***Luca 18:1-8***, ea continuă statornică în rugăciune şi căutarea Domnului ei, ştiind că El o va „răzbuna" complet pe adversarul ei (diavolul) când va veni pentru aleşii Săi. În schimb , vedem biserica falsă în ***Apocalipsa, capitolele 17 şi 18***. Ea nu a rămas credincioasă, ci a curvit cu „*împăraţii pământului*" (rezemându-se *pe* „braţ de carne" - ***Ieremia 17:5***). S-a glorificat pe sine, căci *zice* în inima ei: „*Şed ca regină şi nu sunt văduvă* " (***Apocalipsa 18:7***). Poate fi acum o „*regină*", împodobind ostentativ (***Apocalipsa 17:4***) pentru a face apel la „*firea pământească*", dar nu va fi „*regina*" Domnului când El va veni să-i ia pe cei „*chemaţi, aleşi şi credincioşi*" (***Apocalipsa 17:14***).

GLASUL MIRELUI [PARTEA A III-A]

https://www.firstloveministry.com/Earls/wlfot_2/vob/vob03.htm

[Imperativul „veşmintelor" sufleteşti curăţate în epoca prezentă]

În lumina dovezilor istorice ale unei astfel de „*necredinţe*", în sistemele bisericeşti organizate ale creştinătăţii, putem vedea importanţa cuvintelor lui ***Pavel*** din ***2 Corinteni 11:1-3***: „*Sunt gelos pentru voi cu o gelozie dumnezeiască, căci v-am logodit cu un singur soţ, ca să vă înfăţişez lui Hristos ca o fecioară curată. Dar mă tem ca nu cumva, aşa cum şarpele a amăgit-o pe Eva prin viclenia lui, tot aşa şi mintea voastră să nu se corupă de la simplitatea (curaţia şi devoţiunea curată) care este în Hristos*." Eva este un tip al sufletului cu natura sa dorinţială (*emoţii, sentimente, răspuns, imaginaţie*), în timp ce Adam este un tip al spiritului (*raţiune, judecată dreaptă, voinţă, hotărâre*), iar grădina Edenului este un tip al corpului fizic (pe care Adam trebuia să-l „*îmbrăcească şi să-l păzească*" - ***Geneza 2:15***). Astfel, vedem cele trei-plie fiind portretizat simbolic în povestea Adam-Eva-Grădina din ***Geneza capitolele 1-***3 (vezi ***1 Tesaloniceni 5:23***). Prin „Eva" noastră (dorinţele sufletului) noi, cei care am fost CĂSĂTORIŢI (în Duh) cu Hristos, putem fi „amăgiţi" şi întorşi de la devotamentul nostru unic şi pur faţă de Hristos, intrând în „asociaţii intime" cu lumea şi întinăciunile ei şi, astfel, descalificându-ne de a fi prezentaţi lui Hristos ca o „*fecioară castă*" (*Mireasa Lui*). Acest lucru este în armonie cu ***Apocalipsa 14:4***, unde se spune că cele 144.000 de pârgi sunt „*neîntinate cu femei*." Cu alte cuvinte, nu au fost rătăcite de „Eva" (*dorinţele sufletului*) în situaţii compromiţătoare cu lumea (*inclusiv lumea religioasă apostată*). Întrucât nu sunt întinaţi cu femei, este evident că cei 144.000 sunt reprezentaţi ca

© Biblioteca Spirituală

fiind masculini (*chiar ca fiul de parte bărbătească din* ***Apocalipsa 12:5***). Aceasta este o chestiune pur simbolică (*căci acest grup va fi alcătuit atât din bărbaţi, cât şi din femei*) şi arată că aceşti „biruitori" trăiesc şi umblă în Duhul, în loc să se supună „cărnii" (dorinţelor sufletului). Vezi ***Galateni 5:16-26***. Pavel, în ***Romani 8:4***, spune că cei care umblă după Duhul au „dreptatea legii" împlinită în ei. Cuvântul „a împlini" aici înseamnă „a umple" sau „a face plin". Cu alte cuvinte, „veşmântul de in" al dreptăţii, cu care este văzută Mireasa îmbrăcată în ***Apocalipsa 19:8***, este ţesut treptat în însăşi ţesătura fiinţei lor interioare, până când aceasta este „plină" (completă).

În ***Apocalipsa 3:4***, „biruitorii" sunt descrişi ca fiind cei care „*nu şi-au pângărit hainele*." Acestea sunt hainele interioare sau sufleteşti, care au fost „*spălate şi albite în sângele Mielului*" (***Apocalipsa 7:14***). Păcatele noastre trecute (murdăria şi petele de la suprafaţă) sunt „spălate" de sânge atunci când primim iertarea păcatelor (***Apocalipsa 1:5; Faptele Apostolilor 22:16; 1 Corinteni 6:11***). Dar numai Duhul, care lucrează în noi datorită sângelui, poate „albi" murdăria „*de bază*" a naturii păcătoase din sufletele noastre, făcându-le albe (*pure*). Intensitatea „albeţii" (*sau strălucirii*) hainelor noastre interioare depinde *de* gradul în care i-am permis Duhului să îndepărteze ceea ce este al sinelui şi al vieţii păcătoase din noi. Când Isus a fost schimbat la faţă pe munte (un simbol al Împărăţiei cereşti), hainele Lui au devenit „*albe ca lumina*" (***Matei 17:2***) sau „*strălucitoare, de un alb nespus de alb ca zăpada, aşa cum niciun spălător de pe pământ nu le poate albi*" (***Marcu 9:3***). Această „haină albă" a lui Isus este un simbol al Miresei (şi Trupului) Său care Îl va împodobi (fiind UNA cu El). Cei „curaţi (albi) cu inima" sunt cei care Îl vor vedea pe Dumnezeu şi vor locui cu El (***Matei 5:8***). Slava (strălucirea) Duhului este cea care ne sfinţeşte (***Exod 29:43, Romani 15:16***), separându-ne de orice întinăciune interioară şi, de asemenea, împărtăşind şi ţesând dreptatea lui Hristos. Aceasta este „sfinţenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul" (***Evrei 12:14***).Atât aspectele negative (de îndepărtare), cât şi cele pozitive (de împărtăşire) ale lucrării Duhului sunt necesare.

Acum putem vedea importanţa de a nu ne păngări (a ne murdări din nou) hainele interioare (***Apocalipsa 3:4, 14:4***), ca să putem fi printre cei despre care Isus a spus: „*Ei vor umbla cu Mine în alb , căci sunt vrednici*" (***Apocalipsa 3:4***). De aceea, Pavel ne îndeamnă să „umblăm într-un mod vrednic de chemarea cu care *aţi* fost chemaţi" (***Efeseni 4:1***) şi să „umblăm ca nişte copii ai luminii" (***Efeseni 5:8***). În Vechiul Testament, Enoh (care înseamnă „*dedicat*") este un tip al Miresei, căci „*Enoh a umblat cu Dumnezeu şi nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat*" (***Geneza 5:24***). „*Prin credinţă a fost mutat Enoh, ca să nu vadă moartea... căci înainte de mutarea lui, a avut mărturia că a plăcut lui Dumnezeu*" (***Evrei 11:5***). Aşadar, Mireasa (cei care „*urmează Mielul*" - ***Apocalipsa 14:4***, *umblând cu El şi fiindu-I plăcuţi*) vor fi luaţi mai întâi, la începutul necazului. Aceştia vor fi urmaţi de cei care vor fi luaţi la sfârşitul necazului, care vin „*din necazul cel mare*", „*o mare mulţime pe care nimeni nu o putea număra*", stând „*înaintea tronului şi înaintea Mielului*" (nu „*cu El*", ca cei din ***Apocalipsa 14:1***). Ei sunt „*îmbrăcaţi în haine albe*", după ce „***le-au făcut albe***" în timpul perioadei necazului (vezi ***Apocalipsa 7:9,14***). Ei sunt simbolizaţi de ***Ilie,*** al doilea om din Vechiul Testament care a fost mutat fără să vadă moartea (***2 Regi 2:11***).

[Deosebirea dintre păcat şi necurăţie]

Deoarece este important să nu ne pângărim veşmintele interioare, voi adăuga încă câteva comentarii care sper că vor fi de ajutor. În ***Zaharia 13:1*** citim: „*În ziua aceea, se va deschide un izvor casei lui David şi locuitorilor Ierusalimului pentru păcat şi pentru necurăţie*." „*Izvorul*" a fost deschis la Calvar când Isus S-a jertfit ca jertfă substitutivă şi din coasta Lui a ieşit sânge şi apă (***Ioan 19:34***). Sângele trebuia să ispăşească păcatul, iar apa simboliza Cuvântul care trebuie să cureţe necurăţia (***Ioan 15:3; Efeseni 5:26***). ***Este important să ne dăm seama că orice păcat este necurăţie, dar nu orice necurăţie este păcat***. Cu alte cuvinte, putem experimenta necurăţia în fiinţa noastră mental-emoţională fără a comite de fapt vreun păcat. Cu toate acestea, o astfel de „*necurăţenie*" împiedică părtăşia noastră cu Domnul şi ne poate împiedica să intrăm pe deplin în binecuvântările, bucuriile şi puterile legământului pe care Domnul le-a pregătit pentru noi.

Acest lucru este viu ilustrat în legea Vechiului Testament. Orice păcat sau necurăţie morală

© Biblioteca Spirituală

trebuia înlăturată prin recunoaşterea vinovăţiei (*mărturisirea*) şi aducerea unei jertfe pentru păcat sau pentru vină preotului pentru a „ispăşi" greşeala (***Levticul 5:5-6, Numeri 5:6-8***). Putem înţelege uşor acest lucru, deoarece sub Noul Legământ, atunci când păcătuim, trebuie să ne pocăim, să mărturisim şi să primim iertare şi curăţire prin sângele lui Hristos (vezi ***1 Ioan 1:6-10***). Dar sub lege exista şi necurăţia ceremonială care îi făcea pe indivizi „întinaţi", iar când se aflau în această stare de impuritate, evreilor le era interzis să intre în sanctuar, să se împărtăşească din ofrandele şi darurile sacre etc. Doar cei curaţi erau potriviţi să se apropie de Dumnezeul Sfânt şi de tot ce-I aparţinea (***Leviticul 7:19-21, 22:3, Numeri 9:6-7, 18:11***). Unele dintre afecţiunile trupeşti, cum ar fi bolile de lepră şi scurgerile de sânge, erau tipuri de păcat, căci, aşa cum am spus mai înainte, orice păcat este necurăţie. Dar existau şi alte afecţiuni, cum ar fi consumul de mâncăruri necurate, atingerea cadavrului unui animal necurat sau atingerea unui corp uman mort, care nu erau acte de păcat, dar totuşi făceau o persoană necurată. Pentru aceste afecţiuni, curăţirea venea prin apă (spălare, îmbăiere sau stropire). Citiţi în special ***Leviticul capitolele 11 şi 15*** şi ***Deuteronom capitolul 19***. Acesta este un tip al curăţirii bisericii „*prin spălarea cu apă, prin cuvânt*" (***Efeseni 5:26***).

Din nou, cele două modalităţi principale de a contacta necurăţia erau prin mâncare (*cărnuri necurate*) şi atingere (*cadavre sau hoituri*). „*Mâncarea*" este un tip de părtăşie şi asociere intimă, arătând că poporul lui Dumnezeu nu trebuie să aibă „*părtăşie cu lucrările neroditoare ale întunericului*" (***Efeseni 5:11***). „*A atinge*" ceea ce era mort este un tip de contact cu lumea şi cu cei care sunt „*morţi în greşelile şi păcatele lor*" (***Efeseni 2:1***). Porunca lui Dumnezeu este „*Ieşiţi din mijlocul lor şi despărţiţi-vă",* zice *Domnul*, „*şi nu vă atingeţi de ce este necurat. Şi Eu vă voi primi şi vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice*", *zice* Domnul Cel Atotputernic. Aşadar, având aceste făgăduinţe, preaiubiţilor, să ne curăţim de orice întinăciune (întinare) a trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica de Dumnezeu" (***2 Corinteni 6:17-7:1***). Citiţi însă şi ***2 Corinteni 6:14-16***. Semnificaţia tipică a spălării picioarelor ucenicilor de către Isus, aşa cum este consemnată în ***Ioan 13:4-10***, este importantă aici. În „*umblarea noastră zilnică*" „Ca şi creştini, venim în contact cu necurăţia lumii, iar ceea ce vedem şi auzim se poate „*extinde*" asupra noastră, ca să spunem aşa, şi poate aduce o anumită cantitate de întinăciune în gândirea şi simţirea noastră. Prin urmare, trebuie să petrecem timp singuri cu Domnul în meditaţie, rugăciune şi citirea Cuvântului, pentru ca Domnul să ne poată „*spăla picioarele*" şi să ne cureţe de murdăria lumii. Prin părtăşie reciprocă şi slujire în Cuvânt, putem, de asemenea, să ne spălăm picioarele unii altora (***Ioan 13:14***). Totuşi, numai dacă ascultăm, aplicăm şi ascultăm de Cuvânt, primind în fiinţa noastră interioară învăţătura, mustrarea, corectarea şi instruirea lui în dreptate (***2 Timotei 3:16***), acesta este cu adevărat eficient pentru curăţirea noastră zilnică."

[Cast, Fără prihană, Fără cusur şi Perfect]

Am văzut din afirmaţia lui Pavel din ***2 Corinteni 11:2*** că Mireasa trebuie prezentată lui Hristos ca o „*fecioară curată*." În ***Coloseni 1:22***, citim că cei astfel prezentaţi trebuie să fie „ fără prihană şi fără vină înaintea Lui", iar în ***Coloseni 1:28-29***, Pavel declară că lucrările, predicile, avertizările şi învăţăturile Sale sunt cu intenţia ca El să „*înfăţişeze pe orice om desăvârşit în Hristos Isus*". Cuvântul „*fără prihană*" din ***Coloseni 1:22*** provine din cuvântul grecesc amomos şi este acelaşi cuvânt care este tradus în ***Apocalipsa 14:5*** ca „*fără prihană*" în descrierea celor 144.000. Acelaşi cuvânt este tradus „*fără prihană*" în ***Iuda 24***. În ***Evrei 9:14***, acest cuvânt grecesc este tradus „*fără pată*" în descrierea slujirii vicariale a lui Isus Hristos, aşa cum S-a prezentat lui Dumnezeu în numele nostru. Cuvântul indică ceea ce este fără cusur, prihană sau pată. Numai prin harul lui Hristos poate fi prezentat cineva Lui „*fără prihană*". Numai cei ale căror inimi sunt drepte faţă de Domnul (*fiind supuse şi complet supuse*), umblând zilnic în părtăşie cu El şi în lumină (*adevăr-puritate*) şi supunându-se zilnic curăţirii şi curăţirii Sale de TOATĂ nelegiuirea şi necurăţia, pot fi „*sfinţi şi fără prihană înaintea Lui în dragoste*" (***Efeseni 1:4***) şi „*fără prihană în ziua Domnului nostru Isus Hristos*" (***1 Corinteni 1:8***). De aceea,Preaiubiţilor, fiindcă *căutaţi* astfel de lucruri, fiţi sârguincioşi „*ca să fiţi găsiţi de El în pace, fără pată şi fără prihană* (***2 Petru 3:14***). Cei „chemaţi" din această lume trebuie să-I fie *prezentaţi* „*o biserică slăvită, fără pată, fără*

© Biblioteca Spirituală

zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă şi fără prihană (*fără prihană sau cusur*)". ***Efeseni 5:27***.

Nu este prezentată doar ca „*o fecioară curată*" şi „*fără prihană*", ci şi „*desăvârşită*", aşa cum afirmă Pavel în ***Coloseni 1:28***. Cuvântul grecesc tradus prin „*desăvârşit*" este teleios şi înseamnă ceea ce este terminat sau completat cu referire la un anumit scop sau obiectiv, ca atunci când un constructor sau un lucrător termină o clădire sau un proiect de un anumit fel. Cuvântul este folosit de Pavel în **Filipeni 1:6**, unde spune: „*Fiind încredinţat că Cel ce a început în voi această lucrare bună o va isprăvi* (îl va isprăvi, o va desăvârşi) *până în ziua lui Isus Hristos*." Acest cuvânt poate fi tradus şi prin „*matur*", ca scopul de a „*creşte în toate lucrurile în Hristos*", *până la* un om „*desăvârşit*" (matur), *la* măsura staturii plinătăţii lui Hristos (***Efeseni 4:15,13***). Dar citiţi tot ***Efeseni 4:11-16***. Acesta este un subiect prea vast pentru a fi acoperit aici, dar „*perfecţiunea*" este scopul pe care Domnul îl are pentru toţi copiii Săi (***Matei 5:48***). Şi există o măsură prescrisă de perfecţiune sau maturitate care trebuie încorporată în fiinţa interioară a tuturor celor care urmează să fie „*chemaţi afară*" din această lume prin „uşa" glorificării şi prezentaţi *lui* Hristos. De aceea trebuie să continuăm să creştem (***1 Petru 2:2, 2 Petru 3:18***) şi să „*mergem spre desăvârşire*" (***Evrei 6:1***), fiind pregătiţi să primim „*adoptarea*" ca fiu deplin, aşa cum este explicat în introducere.

GLASUL MIRELUI [PARTEA A IV-A]

https://www.firstloveministry.com/Earls/wlfot_2/vob/vob04.htm

[Slujirea Prietenului Mirelui Astăzi]

În lumina a tot ceea ce Dumnezeu dezvăluie cu privire la „*pregătirea*" Miresei, putem vedea importanţa unei slujiri de tipul „*Ioan Botezătorul*" pentru a acţiona ca „*prieten al Mirelui*" şi pentru a auzi VOCEA SA în această zi de pregătire şi pentru a ajuta la RESTAURAREA a ceea ce s-a pierdut. Când vechiul Israel s-a îndepărtat de Dumnezeu şi s-a aflat sub mâna Lui de judecată, cuvântul Său a venit prin profetul ***Ieremia***, astfel: „*Căci aşa vorbeşte Domnul oştirilor, Dumnezeul lui Israel*: «*Iată, voi face să înceteze din locul acesta, înaintea ochilor voştri şi în zilele voastre, glasul veseliei şi glasul bucuriei, GLASUL MIRELUI şi GLASUL MIRESEI*» (vezi ***Ieremia 7:34; 16:9; 25:10***). Întrucât ţara a devenit pustie şi oamenii au fost duşi captivi în Babilon, putem vedea cum s-a împlinit literalmente faptul că glasul Mirelui şi glasul Miresei au ÎNCETAT din cetăţile Iuda şi Ierusalim. Totuşi, pentru noi există o aplicaţie spirituală. Din cauza PUSTIETĂŢI SPIRITUALE care a venit asupra bisericii, glasul Mirelui şi glasul Miresei nu au fost auzite în ţară aşa cum a intenţionat Dumnezeu. Dar ACUM este timpul RESTAURĂRII. ***Mirele*** (*Hristos*) începe să VORBEASCĂ aşa cum nu s-a mai întâmplat niciodată de pe vremea apostolilor bisericii primare, căci El ridică slujitori special pregătiţi care I-au auzit glasul şi îşi fac cunoscute scopurile pentru acest timp; şi, la rândul său, este pregătită o Mireasă care va vorbi cu un Cuvânt de o putere şi o autoritate mai mari.

Domnul vorbeşte prin ***Ieremia*** despre această restaurare în ***capitolul 33:7-11***. Deşi acest pasaj avea o aplicaţie la Israelul natural (*şi încă o are*), trebuie să vedem aplicarea lui la ***Israelul spiritual*** sau ***Biserica***. „*Voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iuda şi pe prinşii de război ai lui Israel şi îi voi zidi ca la început. Îi voi curăţi de toată nelegiuirea lor, cu care au păcătuit împotriva Mea... Şi va fi pentru Mine un nume de bucurie, o laudă şi o cinste înaintea tuturor neamurilor pământului, care vor auzi tot binele pe care li-l fac*; *se va auzi în locul acesta... un glas de bucurie şi un glas de veselie, glasul mirelui şi glasul miresei, glasul celor ce vor zice*: «*Lăudaţi pe Domnul oştirilor, căci Domnul este bun, căci îndurarea Lui ţine în veac!*» *Şi al celor ce vor aduce jertfe de laudă în Casa Domnului! Căci voi aduce înapoi pe prinşii de război ca la început*», *zice* Domnul." Domnul îşi propune să scoată biserica complet din „*captivitatea babiloniană*" a sistemelor şi căilor omeneşti, *la* o RESTAURARE COMPLETĂ, ca la început. Şi chiar putere şi glorie dincolo de acestea! Şi în această restaurare, „*glasul mirelui*" (***Hristos***) şi „*glasul miresei*" (*sfinţii pregătiţi şi unşi*) se vor auzi cum nu s-a mai auzit niciodată.

© Biblioteca Spirituală

În ***Ioel 2:15-16*** citim aceste cuvinte: „*Suflaţi trâmbiţa în Sion, sfântiţi un post, chemaţi o adunare solemnă! Adunaţi poporul, sfinţiţi adunarea, adunaţi bătrânii, adunaţi copiii şi pe cei ce sug! Să iasă **mirele** din odaia lui şi **mireasa** din cămara ei!*” Aici avem lucrarea de pregătire făcută de cei care „*îşi ridică glasurile ca o trâmbiţă*” în ***Sion*** (***biserica***).

Isaia 58:1. Există o adunare a celor care aud ce spune Duhul în acest timp al sfârşitului, atât cei maturi spiritual (*bătrânii*), cât şi copiii şi pruncii (în Hristos). Suntem sfinţiţi (*separaţi*) *pentru* un post (*de curăţare de întinăciunile lumii şi de sistemele religioase ale „Babilonului”* (***Apocalipsa 18:4***). Acum, datorită acestei lucrări pregătitoare a Domnului, ne putem aştepta ca ***Ioel 2:16*** să fie împlinit prin Mirele ieşind într-o mişcare mai mare a Duhului Său („*din cămara Lui*”) şi prin grupul Miresei începând să iasă într-o ***slujire mai mare*** („*din cămara ei*”). În ***Maleahi 4:2*** vedem unde Domnul este numit „*Soarele dreptăţii*” care „*va răsări cu vindecare în aripile Lui.*” Acum comparaţi acest lucru cu ***Psalmul 19:4-***6 unde citim: „*În ele (cerurile) a pus El un cort pentru soare, care este ca UN MIRE care iese din cămara Lui şi se bucură ca un om puternic să alerge o cursă.*” Da, ***Mirele nostru*** (*Isus*) este ieşind ca un „*om puternic*” cu o putere spirituală mai mare printre cei pregătiţi. „*Prietenii*” Săi (*mesagerii speciali*) aud şi trâmbiţează acum Cuvântul Său. Compania Miresei este „*pecetluită*” (***Apocalipsa 7:3***) pentru o slujire mai mare, în pregătire şi anticipare suplimentară a zilei manifestării care vine. Deşi am subliniat aplicarea spirituală a lui ***Ioel 2:16*** şi ***Psalmului 19:5***, aceasta este o preludie pentru timpul când ***Mirele*** va ieşi literalmente „*din cămara Sa*” (cer) şi se va întoarce pentru **Mireasa Sa**, care va ieşi apoi „*din cămara ei*” de a fi „*ascunsă cu Hristos în Dumnezeu*” pe acest pământ (***Coloseni 3:3***) şi va fi mutată din pământ în cer pentru a se arăta cu Hristos în glorie (***Coloseni 3:4***).

Aceasta ne aduce înapoi la „*prietenul Mirelui*.” Pe măsură ce se apropie „*nunta Mielului*”, putem vedea importanţa acestui tip de slujire din timpul sfârşitului pentru a împlini modelul dat în ***Ioan 3:22-30***. Cadrul care a prilejuit remarcile lui Ioan Botezătorul pe această temă este văzut în ***versetul 26***. I s-au adus lui Ioan rapoarte că Isus şi ucenicii Săi botezau şi „*toţi veneau la el*” (Isus). Cu alte cuvinte, „*Isus are mai mulţi adepţi decât voi!*” Ce ocazie pentru ca „*gelozia ministerială*” să se ridice în inima lui Ioan! Dar Ioan îşi cunoştea locul şi fusese bine pregătit de Duhul lui Dumnezeu. Ioan a răspuns şi a zis: „*Un om nu poate primi nimic, dacă nu i se dă din cer*” (***3:27***). Ioan ştia că slujirea lui era să pregătească Mireasa pentru Mire şi ca un „*prieten al Mirelui*” de încredere să caute să uzurpe locul Mirelui şi să atragă afecţiunea şi loialitatea oamenilor către el era de neconceput. De-ar Dumnezeu ca toate slujirile de astăzi să fie la fel de înţelepte şi bine pregătite precum Ioan! Dacă vrem să fim admiraţi şi să avem afecţiunea oamenilor, dacă vrem să ne putem lăuda cu cât de vastă este slujirea noastră şi cu lucrurile măreţe pe care le facem, atunci nu suntem în măsură să îndeplinim acea slujire sensibilă şi delicată a „prietenului Mirelui” în aceste zile. Ioan a spus: „*Cine are mireasa este Mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-l aude, se bucură foarte mult din pricina glasului mirelui. De aceea, bucuria aceasta a Mea este deplină. Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez*.” (***Ioan 3:29-30***)

„*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez*.” Cât de mult se aseamănă aceste cuvinte simple, directe şi modeste ale lui Ioan cu ceea ce se spune despre cei 144.000 în ***Apocalipsa 14:5***: „*Şi în gura lor nu s-a găsit viclenie?*” Prin aceasta, ei urmează exemplul Mielului (***Apocalipsa 14:4***), căci apostolul Petru spune: „*Căci la aceasta aţi fost chemaţi, pentru că şi Hristos a suferit pentru noi, lăsându-ne o pildă, ca să călcaţi pe urmele Lui, care n-a păcătuit şi în gura Lui nu s-a găsit viclenie*.” (***1 Petru 2:21-22***). În mod similar, Isus a vorbit despre Natanael când a spus: „*Iată un adevărat israelit, în care nu este viclenie!*”. „*Natanael*” înseamnă „*dar al lui Dumnezeu*”. Numai prin darul harului lui Dumnezeu prin Isus Hristos putem fi „*adevăraţi israeliţi*” (în Duh şi Adevăr), aşa cum citim în ***Romani 2:28-29; 9:6-8*** şi să fim „*fără viclenie*” în ziua aceea când grupul Miresei va fi „*răscumpărat de pe pământ*” (***Apocalipsa 14:3***) în gloriile tărâmurilor cereşti ale lui Hristos. Cuvântul „*Israel*” înseamnă „*domnind cu Dumnezeu*” şi, prin urmare, numele se poate referi, în adevăratul său sens şi aplicaţie, doar la acei biruitori spirituali care vor fi împreună-moştenitori şi împreună-conducători cu Hristos ca „*regi şi preoţi*” peste pământ (***Apocalipsa 5:10***). O, cât de mult am dori să fim cu adevărat israeliţi, circumcişi complet pe dinăuntru (***Romani 2:29***), total curaţi în inimă (***Matei 5:8***), fără rezerve în ceea ce priveşte dedicarea noastră ca „***jertfă***

© Biblioteca Spirituală

vie**" lui* Dumnezeu (Romani 12:1***), fără compromisuri în fidelitatea noastră faţă de Hristos, Mirele nostru (***Apocalipsa 14:4, 17:14***) şi atât de absolut sinceri şi oneşti înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor, încât să nu fie posibilă nicio viclenie în gura noastră. Aceasta este calea către Fiu şi Mireasă!

[Filiaţia Manifestă este Încă Viitoare]

Da, scopul acestei ore este ***filiaţia!*** Căci, indiferent de „rolul" particular (sau „postul" de responsabilitate) pe care suntem aleşi să-l îndeplinim în Împărăţia viitoare a Domnului nostru, scopul Domnului este ca noi toţi să venim (la timpul potrivit) să manifestăm filiaţia. Dar scopul este la fel de clar cel al Miresei! Primii fii ai lui Dumnezeu care vor fi dezvăluiţi (manifestaţi) în gloria cerească vor fi acel grup sau acea companie aleasă de „fecioare caste" care vor fi primiţi de Mire la miezul nopţii, intrând cu El în căsătorie, pentru totdeauna pentru a fi Mireasa Lui cerească (***Matei 25:10***) şi pentru a sta cu El pe tronul Său de glorie (***Apocalipsa 3:21***). Slujirea „prietenului Mirelui" (mesageri speciali care ajută la pregătirea Miresei) nu s-a încheiat încă; de fapt, o astfel de slujire nu a ajuns încă la plinătatea ei. Prin harul şi mila extinse ale lui Dumnezeu, mai avem un timp de pregătire pentru a putea fi gata pentru ziua viitoare a manifestării. Suntem în „zorii" erei fiilor lui Dumnezeu manifestaţi, dar încă nu a sosit ziua în care unii vor fi schimbaţi şi îmbrăcaţi în nemurire „*într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la trâmbiţa de apoi* (a 7 -a - ***Apocalipsa 10:7***)" (***1 Corinteni 15:52***). Există suflete îndrăzneţe în ţară care pretind că au sosit deja: sunt deja fii ai lui Dumnezeu manifestaţi; şi au intrat deja în tărâmul „perfecţilor", aşa cum se menţionează în ***1 Corinteni 13:10***; şi acum sunt dincolo de tărâmul „darurilor" şi „slujirilor" date *bisericii* (***1 Corinteni 12:7-10, Efeseni 4:11***). Dar acest lucru nu este adevărat! Mai sunt multe schimbări care trebuie să aibă loc în fiecare dintre noi în această zi de pregătire, chiar de la „*slavă în slavă*" spirituală (***2 Corinteni 3:18***), şi avem nevoie de darurile Duhului Sfânt pentru a ne ajuta să ne aducem „*la un om desăvârşit, la măsura staturii plinătăţii lui Hristos* (***Efeseni 4:11-15***).

Cuvântul „schimbat" din ***2 Corinteni 3:18*** este o traducere a cuvântului grecesc metamorphoomai, din care provine cuvântul englezesc „ metamorphosis " (un cuvânt care indică transformare, cum ar fi schimbările unei omizi până când aceasta iese într-un fluture frumos). Acelaşi cuvânt grecesc este tradus prin „ transfigurat" în ***Matei 17:2*** pentru a descrie schimbarea care a avut loc în trupul lui Isus pe munte. Acelaşi cuvânt grecesc este tradus prin „ transformat " în ***Romani 12:2.*** Astfel, putem vedea că acum să fim transformaţi în interior „ din slavă în slavă" până în ziua în care vom fi gata să „ieşim" din „coconul" corpului nostru terestru în slava şi frumuseţea transfigurate a corpului nostru ceresc (vezi ***1 Corinteni 15:20***, ***Filipeni 3:21***).

[Ucenicia şi procesul actual de regenerare]

Să aruncăm o ultimă privire la ***Apocalipsa 14:4***, unde cei 144.000 sunt descrişi ca fiind cei care „*urmează Mielul oriunde merge El*." În ***Matei 16:24*** citim: „*Atunci Isus a zis ucenicilor Săi*: «*Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie*». În acest caz, Isus nu dădea formula mântuirii (care este un dar gratuit - ***Romani 6:23***), ci mai degrabă cerinţele pentru cei care aspiră să- L urmeze până la culmea filiaţiei depline (*co-moştenire şi co-conducere*) în Împărăţia Sa cerească. Observaţi că El le-a spus aceste cuvinte ucenicilor Săi. Un „ucenic" este cineva care a luat *asupra* sa „jugul" (voinţa) lui Hristos şi este învăţat (disciplinat, îndrumat) de El (***Matei 11:29***). Calea uceniciei este *spre* perfecţiune (ceea ce este complet, deplin, matur), aşa cum citim în ***Luca 6:40***: „*Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul său; ci fiecare (ucenicul) va fi desăvârşit ca învăţătorul său* (citire marginală)." Vezi şi ***Matei 19:21***.

Privind din nou la ***Matei 16:24***, cele trei cerinţe date de Isus pentru ucenicie sunt lepădarea de sine, luarea crucii (*ascultarea şi sacrificiul de sine*) şi urmarea Lui (*în exemplul Său de supunere completă faţă de voinţa Tatălui în fiecare aspect al vieţii*). A iubi orice persoană sau orice lucru mai mult decât Îl iubim pe Domnul ne descalifică din a fi ucenicii Lui (***Matei 10:37, Luca 14:26***). Trebuie să fim dispuşi să părăsim TOT (ceea ce ne-ar împiedica în vreun fel să „mergem mai departe" cu El), ***Luca 14:33***. Trebuie să ne „urăm" propria viaţă personală, fiind dispuşi să ne

© Biblioteca Spirituală

„*pierdem*” viața sufletească (*personală*), ca să putem „*găsi*” viața spirituală (*a lui Hristos*) (***Matei 10:39, 16:25***). Trebuie să „*calculăm costul*” construirii unui „turn” care duce la Împărăția cerească (***Luca 14:28-30***), care este „premiul chemării cereşti (sau cereşti - ***Evrei 3:1***) a lui Dumnezeu în Hristos Isus” (***Filipeni 3:14***). Trebuie să fim dispuşi să ne mulţumim cu condiţii de predare totală (pace) ca nu cumva să ne trezim „luptând” (*rezistându-ne*) chemării şi scopului lui Dumnezeu pentru noi (***Luca 14:31-32***).

În ***Matei 19:27***, Petru îi pune lui Isus această întrebare: „*Iată, noi am părăsit toate şi Te – am urmat; ce ne va fi deci?*” Citând răspunsul lui Isus din versetul 28, voi schimba punctuaţia oferită de traducători (pe care o cred incorectă) prin eliminarea virgulei de după cuvântul „mine” şi plasarea ei după cuvântul „*naştere din nou*”, astfel încât să se citească astfel: „*Adevărat vă spun că voi, care Mi- aţi urmat Mie la naşterea din nou, când Fiul omului va şedea pe scaunul de domnie al slavei Sale, veţi şedea şi voi pe douăsprezece scaune de domnie şi veţi judeca cele douăsprezece seminţii ale lui Israel*.” ACUM (*această epocă*) este timpul regenerării (*sau recreării*) în omul dinăuntru. Pe măsură ce ÎL URMĂM, suntem din ce în ce mai mult regeneraţi. Acest lucru este NECESAR dacă vrem să împărtăşim tronul Lui şi să domnim cu El. Acum observaţi versetul 29: „*Şi oricine a părăsit case, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau ogoare, pentru Numele Meu, va primi însutit*.” Aici îi avem pe „*însutit*” („*grâu întreg în spic*” - ***Marcu 4:20,28***) care vor fi „*seceraţi*” din tărâmul inferior (*pământesc*) şi mutaţi în tărâmul superior (ceresc) pentru a domni alături de Hristos. ***Cei treizeci şi şaizeci*** (*fire şi spic*) ***vor rămâne pe pământ***. Aşadar, luaţi aminte! Dacă vreţi să fiţi CU Hristos în Împărăţia Sa conducătoare, *URMAŢI-L ÎN REGENERARE!!!*

[Notă a editorului – pentru un studiu mai aprofundat al lucrării profetice pregătitoare care va avea loc înainte de întoarcerea Domnului, vă rugăm să consultaţi broşura fratelui Earls, „Ilie este pe primul loc”, care este listată în secţiunea finală a indexului.]

Descărcaţi cărţi spirituale gratis din – „*Noua Revelaţie a lui Isus Hristos*”
Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos